

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Cyklostezka a my • Pilates a my • Psi a my • Jaro a včely • A. B. Svojsík a Dobřichovice • Sv. Jan nad i pod vodou • Hudba na zámku v Litni • Kultura • Sport

NABÍZÍ NEMOVITOSTI K PRONÁJMU A K PRODEJI

- k pronájmu nebytové prostory pro lékařskou ordinaci, kanceláře nebo obchod v centru Dobřichovic
- k prodeji moderní řadové nízkonoenergetické rodinné domy na Zbraslavi v ulici Hostošova

- k prodeji řadový dvougenerační prostorný rodinný dům v Trutnově, dva samostatné byty 3 + 1 (96 m²) a 4 + 1 (100,5 m²), dvojgaráž
- k prodeji rodinný dům se dvěma samostatnými mezonetovými byty ve fázi zpracování projektové dokumentace k ohlášení stavby – možnost projektování a výstavby dle přání budoucích vlastníků

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

SIMPLY CLEVER

ŠKODA Roomster Champion

Šampionát teď probíhá i u prodejců vozu ŠKODA. Roomster Champion u Vás zaboduje především dynamickým čtyřválcovým turbomotorem s nízkou spotřebou, extra výbavou a jedinečnou cenou vozu, která podtrhuje celou nabídku. Navíc pro věrné zákazníky máme připraven exkluzivní BONUS. Bližší informace u Vašeho obchodníka ŠKODA či na ŠKODA Info-line 800 600 000.

Kombi: nízká spotřeba a emise: C, modelu Roomster Champion: 9,7-6,4 l/100 km a 134-109 g/km

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

FEMAT, spol. s r.o.
Výpavová 2313
153 00 Praha 5 - Radotín
www.femat.cz

Tel: 800 400 104
Tel: 242 406 320

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku – KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolků	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Stavební prodej J+K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 **FAX 257 710 143**

dobrichovice@stavebniprodej.cz
www.stavebniprodej.cz

Pavel Hokr a Středisko volného času Všenory
VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

• klavír • kytara (elektrická i akustická) • flétna a další

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 3x ročně
- hrajeme písničky, které si vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazné
- můžeme docházet k Vám domů

Hrajeme např.: Skákal pes, Není nutno, Když jde malý bobr spát, Severní vítr, My Heart Will Go On, Hříšná těla křídla motýlí, Čím to je, Spomaf, Mamma Mia, Voda čo ma drží nad vodou, Méls mě vůbec rád,

Listen To Your Heart, Falling Slowly, Příbeh nekončí, Holubi dům, Knockin' On Heaven's Door, Dívám se dívám

Místa výuky: Dobřichovice, Černošice, Řevnice, Lety, Všenory, Zbraslav, Velká Chuchle, Radotín, Rudná, Hostivice a další obce v okolí Prahy

Informace a přihlašování:
 e-mail: info@pavelhokr.cz
 tel.: 608 745 262 (Jarka Reiserová)
www.pavelhokr.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice
 nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník	* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)	* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)
	* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)	Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
	* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)	Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

Zdravá, ušlechtilá a snaživá mládež je nejdůležitějším problémem českého národa.

Z Anglie, země vynálezů, podnikavosti a sportu, z této země praktického názoru na život a vážného bádání o výchově, přicházejí k nám zprávy o zajímavé novotě na poli výchovy. Jméno „Boy Scout“ (čti Boj Skaut) v ostrovní říši rychle zdomácnělo, rychle stalo se populárním ve všech částech obrovské říše britské, a lavinou šíří se i do jiných států: Německa, Ruska, Rakouska, Itálie, Francie aj. Teprve tři léta (od r. 1908) trvá tato organizace a již má přes milion anglických hochů ve svých řadách. Je to zajisté vrst úžasný. Jest tomu již hezká řada let od zavedení tělocviku, sportu a her na naše školy. Mnoho jsme od nich očekávali, a bylo by již na čase, aby výsledky se objevily. Pohříchu není tomu tak. Promluvte s kterýmkoliv paedagogem a vždy uslyšíte stesky na další klesání tělesné a duševní úrovně naší mládeže, klesání zájmu o veřejné otázky, nutnost dále omezovati učebnou látku, snižovati požadavky atd. Jsem horlivým stoupcem zavedení praktičtějšího směru do vyučování na školách, ale k těm, kdož stále mluví o přetěžování žactva, nepatřím. Je jisto, že s jistého množství vědomostí nesmí škola dále slevovati, jinak vychová pseudointeligen-ci, generaci povrchních názorů, lenochů a lajdáků, malého národa, jakým jsme my, do krajnosti nebezpečnou. Stálým

ohledem na slabochy, nehodící se k studiu, ničeho se nespraví, nýbrž zhoršují se jen poměry na úkor nadaných i celkových výsledků. Škola má opatřití potřebnými vědomostmi, naučiti houževnaté práci, a nedostojí-li tomuto svému úkolu, špatně připravuje pro život. Od sportu a tělesné výchovy vůbec očekávali jsme, že dodá naší mládeži ostatní vlastnosti, nezbytné pro dnešní příkrý boj životní, nezbytné, má-li jednou dojít k žádoucímu hospodářskému osamostatnění našeho národa, jež je dosud v počátcích. V Anglii a Americe, kde nejvíce sporty se pěstují, mohou jasně ukázati na znamenité jejich výsledky, tam sporty s veřejným životem srostly, skutečně také k vážnému životu vychovávají, neubírají zájmu o umění, vědu a záležitosti veřejné. Není-li tomu tak u nás, ba je-li tomu u pěstitelů a odchovců sportu u nás často právě naopak, nutí to zajisté k vážnému přemýšlení. Tělocvik a sport sám nestačí k výchově naší mládeže, zejména ne k výchově charakteru. Všechny tyto a mnoho podobných úvah táhlo mi hlavou, když přijížděl jsem o posledních prázdninách po delší době opět k bílým břehům Albionu, abych na vlastní oči uviděl zajímavou organizaci skautů, o níž jsem mnoho pozoruhodného již dříve četl a slyšel. Zajel jsem tentokrát do Anglie jen kvůli ní. Letní doba není pro studium tělesné výchovy v Anglii přízniva. I ve školách přestává pravidelné vyučování tělocviku. Kamkoli se obrátíš, všude setkáš se jen s kriketem; z ostatního uvidíš velmi málo a ne ve formě pro Anglii typické ...

Protože české skautské hnutí slaví letos významné jubileum, tedy 100 let od svého založení, vrátili jsme se v tomto zastavení k stále aktuálním slovům jeho zakladatele a ostatně i našeho krajana a souseda. Úryvek jsme vybrali ze Svojsíkovy knihy Český skaut, vydané r. 1912. Její 3. vydání z r. 2002 si můžete prohlédnout i na webové adrese: <http://www.skautsketoleti.cz/eknihovna/?act=get&check=8805c7ab5a14e4c58e7a7b49c9a4a8a1&id=33&flash=show>

Redakce

UŽ PŘED SLAVNOSTMI VÍNA

se dr. Rath stal vinařem roku

Vážení čtenáři,

než jaro přešlo do léta, měli jsme možnost vidět a slyšet mnoho zajímavého. Například rozverně hovory pánů Janouška a Běma, či doslova sebevraždu politické strany v přímém přenosu. Hodně smutná věř představení. A ještě k tomu nám zavřeli doktora Ratha ... A v mnoha domácnostech se u této příležitosti prý otevřelo i šampaňské ... Věc však jest nanejvýš zajímavá. Všude najednou jen dr. Rath co symbol ne-mravu ... Nějak se zapomnělo na „odkloněné“ miliony muže s jinak milým jménem Kocourek, na podivná tučná konta manželky muže mezi „soudruhy“ zvaného „kniže z Hluboké“. Pod koberec, zdá se, vše to zametáno včetně smeti, které nadrobil jistý Drobil. Vzpomenete ještě na někdejšího miňystra, jenž záračně zachránil vloženým nemalým kapitálem před nedávnem kračující fotbalový klub? Kde jsou Grossevy a Kavanyvy igelitky a řada dalších a tak zjevných „podivností“? Jsme ale přece u nás „doma“, v našem rybníku, kde to tak dobře známe ... Tedy se nedivíme ... A se občas ani neptáme ... I kdybychom se ptali, jaké odpovědi dostaneme? Zajisté takové, že nikdo a nic ... máme přece tu ... ano ... demokracii ... a o všem přece můžeme veřejně mluvit. Tím to ale hasne ... Nebo že by přece se na cosi blýskalo ...?

Pozoruhodně avšak: náhle povstala řada vysoce postavených politiků všech barev a spustila ve věci dr. Ratha mocný mravokar. Zajímavé je, jak jsou najednou všichni čistí a mravní a jen on hříšný, špatný ... Jen on prý podlehl. Individuální prý selhání ... A tak jej honem všichni odsoudili, přes palubu hodili. Dojemné, jak si o nás myslí, že jsme banda neškodných trulantů, kteří spolknou kdejakou šibalovinu a ještě jim k tomu zateskají, jací že to jsou mravní chlapci ... To si opravdu myslí, že jim tohle uvěříme? Že jediný tento doktor ..., že individuální selhání ...? Zajímavé je, že v sítích uvízl i proslulý kdysi P. Kott, jemuž byla před časem i půda Poslanecké sněmovny příliš vratká, a tak mu kamarádi zajistili rovnováhu na půdě pevnější, což se ale dnes ukázalo být jen klamným zánám ...

Mlčet by měli, všichni ti dnes tak mravokární výtčníci! Sklapnout by měli! V pokoře a v tichosti by se stáhnout měli a čekat by měli, jestli i na ně nedojde ... Aspoň potud, dokud se jasně a zřetelně nezasadí o systémovou změnu kontroly financování politických stran, aby toto financování bylo zjevné, transparentní a pod přísnou veřejnou kontrolou. Sousední *veřejná kontrola* je ale pro tyto výtčníky většinou tím, čím je pro čerta kříž. A totéž platí o veřejných zakázkách i o t.zv. evropských dotacích, o té magické černé díře ... Chudák Unie, že si s námi vůbec začala, jakkoli i ona občas onu černou díru připomíná ... Chlapci, „co spolu mluví“ a „kamarádi kamarádů“ tohle asi nebudou číst s radostí. Je to avšak náš problém? Nejlepší však byl světově proslulý odborník na klimatologii a nepřehlednou řadu dalších oborů, k nimž se zasvěceně neustále vyjadřuje. Ihned dojemně zahovořil o osudové chybě, jež vede ku ztrátě důvěry lidí v politiku a v politiky. V té věci souhlas. Ale pro ty, kteří si dobře pamatují jeho překvapivou a fatální ztrátu paměti v dobách, kdy se někteří odvážili vést veřejnou debatu o podivném financování jeho bývalé strany, je to opravdu, ale opravdu dojemně prozření ...

Jaké nám z toho plyne poučení? Prostě: pozor si dejme, kde víno kupujeme ... :-)) Raději hned otevřeme, raději hned zkontrolujeme. Důvěřovat, ale prověřovat ... Není totiž sedmička jako sedmička ...

Už dnes ovšem víme, že vinařem roku 2012 se stává ...:-)) Akorát bude třeba vyřešit, jak mu u nás na Vinařských slavnostech ocenění předáme ... Možná ho k nám přivezou ...

Ale vraťme se k letnímu Kukátku, které právě otevíráte. Máme dobrou zprávu: do redakce přibyl nový člen. Je jim JUDr. Pavel Kosatík, autor, jenž má za sebou spoustu dobré práce na poli literatury faktu, velmi zjednodušeně řečeno. Co „zápisné“ nabídl zajímavý nápad, totiž aby Kukátko více nakukovalo za hranice Dobřichovic. První výsledky najdete už v tomto

čísle. Do něj se sešla opět řada zajímavých materiálů, a tak doufáme, že v něm naleznete dobrý díl zábavy i poučení.

Bližší k obsahu: Ukážeme, jak úředníci moudře úřadovali a tuze zvažovali téma cyklostezky po pravém břehu Mže. A jak to nakonec smutně dopadlo ... Předložíme Vám také k zamýšlení (a třeba i k debatě) úvahy na téma víry a tolerance, či soužití nepejskařů a pejskařů. Téma jistě hodné veřejné debaty. Přineseme také aktuality ze života spolků, opět Vám nabídneme zajímavé nápady týkající se rovnovážného stavu těla i duše. Nahlédneme znovu do světa včel a v souvislosti s významným výročím Sokola si představíme také osobnost A. B. Svojsíka. Stranou samozřejmě nezůstanou ani aktuality z kultury a ze sportu. Přejeme Vám, vážení čtenáři, dobré počtení. A kdybyste i Vy sami chtěli k právě předloženým tématům cokoli dodat, napište, pošlete.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, pošlete je již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zasláné příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs a diskuse* se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Letní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	11
Spolky	15
Školy	20
O zdraví	21
Z historie	25
Osobnosti	26
Kultura	31
Sport	38

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)
Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2012. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2012. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Martin Frouz

ZNOVU CYKLOSTEZKA

Zkrášlovacího spolku

aneb místo hráze zeď?

V podzimním čísle roku 2010 jsme Vás informovali o záměru občanského sdružení „Zkrášlovací spolek pro Prahu-západ“ postavit cyklostezku na pravém břehu Berounky mezi dobřichovickou lávkou a mokropeským železničním mostem s vykáčením značného množství dřevin a masivním zásehlem do dobřichovické protipovodňové hráze. Jak to tedy dopadlo?

Inu, žádná sláva. Petici proti této plánované stavbě podepsalo téměř 300 lidí a byla předána zastupitelstvu v říjnu 2010. Naše sdružení jednalo se Zkrášlovacím spolkem o změně trasy a povrchu (neúspěšně), protestovali jsme na odboru životního prostředí Krajského úřadu Středočeského kraje (úspěšně) i na stavebním úřadě v Dobřichovicích, kde byl projekt paní Věrou Lukešovou zamítnut (nepravomocně). Diskutovali jsme i s urbanistickou komisí a posléze s radou města Dobřichovice, díky tomu se snad rozjely projekty jiných dvou cyklostezek v lokalitě mezi lávkou a železničním mostem. Jedna podél železniční trati do Všenor (realizace 2011) a druhá na levém břehu směrem k bývalé jahodárně a dál přes mokropeskou osadu Lavičky (územní souhlas jaro 2011, přidělení dotace jaro 2012) a to bez jakéhokoliv kácení, s využitím již existující staré asfaltky... Tolik dobré zprávy.

Jenže Zkrášlovací spolek se proti zamítnutí odvolal a na Krajském úřadě byl úspěšný. Důvodem k zamítnutí byla změna původně kladného stanoviska krajských ochránářů. V lokalitě mokropeských tůň, v jejichž těsné blízkosti má řídit těžká technika, totiž biolog objednaný Zkrášlovacím spolkem neobjevil

žádné chráněné živočichy a dovedl závěr, že záměru tedy nic nebrání. Odbor životního prostředí Krajského úřadu sice konstatoval, že v lokalitě eviduje nejméně 6 chráněných druhů živočichů, nicméně k záměru se vyjádřil kladně. Teprve po našich dotazech a protestech stanovisko změnil, mluvilo se dokonce o zamlčování podstatných skutečností ze strany investora. V roce 2011 tedy proběhl opakovaný biologický průzkum, kde ten samý znalec-biolog, který v roce 2010 nenašel na cca 300 metrovém úseku nic chráněného, náhle objevil všech šest chráněných druhů, některé dokonce v tak hojném počtu, že ani předpokládaný úhyn několika jedinců v důsledku stavby a provozu neohrozí existenci populace – libozvučný závěr tedy opět zní, záměru nic nebrání. A ejhle - úřad je spokojen, námítky na zjevnou účelovost a nevěrohodnost posudků nevyslyšel, žádné vlastní šetření neprovedl. Nabízí se kacířská otázka, má vůbec smysl má při takovýchto znalcích a úřednících-ochránářích samotná kategorie „chráněný živočich“?

Na stavebním úřadě v Dobřichovicích projekt k novému projednání převzala Ing. Radovnická, která po několikaměsíční přetahované s námi a několika desítkami zástupců veřejnosti dne 23. dubna 2012 vydala územní souhlas. A jak tedy bude dílo vypadat?

Od dobřichovické lávky povede u paty hráze 800 metrů dlouhá opěrná zeď z gabionu, místy se zábradlím, ke které se hráz dosype a zvýší, čímž vznikne 2,5 m široká cesta (stromy okolo budou pochopitelně vykáčeny). Po všenorských loukách povede třímetrový pás betonu, který u všenorského

Stromy určené k likvidaci

brodu vyjede na mokropeskou hráz, kde cestou k tůňm zlikviduje prakticky celé stromořadí vzrostlých lip a topolů, aby byl získán 2,5 m široký pruh betonu (u tůň pak několik set metrů jen šířky 2,0 m). Veliká krása, hodná Zkrášlovacího spolku. (Na přiložené fotografii jsou stromy, které mají být pokáceny).

Jak se ke stavbě staví vedení města, se nám nepodařilo zjistit. Ačkoliv po přijetí petice vtisklo zastupitelstvo do zápisu jednání úkol radě projekt dále sledovat a zastupitelstvo informovat, z dalších zápisů i z písemné odpovědi tajemníka p.Hampla se zdá, že to bylo naposled, co se o této cyklostezce špitlo, přestože došlo k zásadní úpravě projektu. Že by stavba 800 metrů dlouhé zdi se zábradlím u hráze nestála za řeč? Nebo že by protestující počet lidí byl pod rozlišovací schopnosti vedení města? Nevíme.

Víme jen, jak se s námítkami proti záměru vypořádal stavební úřad. Při veřejném projednání i v zápise sice konstatoval (ve shodě s námi), že cyklostezku považuje na několika místech za kolizní (je při obousměrném smíšeném provozu v lokalitě s vyšším provozem a zatížením naprosto nedostatečně široká), ve finálním povolení však námítku na nesoulad s normami pro šířku cyklostezek zamítl s tím, že normy jsou pouhé nezávazné doporučení a není nutné se jimi řídit.

S námítkou na nedostatečnou bezpečnost účastníků provozu na hrázi se vypořádal ještě kuriózněji – poukazem na to, že projektant (cituji) „prohlašuje, že návrh stavby je bezpečný“. To se člověku hned uleví. Zvlášť, když je to tentýž projektant, který na veřejném projednání k údivu a pobavení místních tvrdil, že dobřichovická hráz má v celé délce v koruně 3 metry šířky a že to má geodeticky zaměřeno.

Kdybychom se prošli s metrem po hrázi a zjistili, že skutečnost je na mnoha místech až o 50 % jiná než dokumentace, mohli bychom být její věrohodností poněkud znepokojeni.

Kdybychom zauvažovali selským rozumem o bezpečnosti cyklostezky s vysokým zatížením, která by měla mít šířku 4 m (dle předpokladu cyklogenerelu Středočeského kraje půjde o jednu z nejvytíženějších v republice), ale je široká jen 2,5 m, umístěná navíc na náspe vysokém místy přes 2 metry, ohraničená zdí, kde nelze uhnout, uskočit, pouze spadnout – ano, i tady bychom mohli být poněkud znepokojeni.

Ale proč bychom to dělali? Stavební úřad nepotřebuje selský rozum, potřebuje kulaté razítko. A to nemají protestující občané, to má projektant. A tvrdí, že nelze, takže je vše v nejlepší pořádku.

Obrátili jsme se s dotazem na účelnost a hospodárnost budování tří paralelních cyklostezek i na Krajský úřad. Záležitost byla prošetřena a zástupce ředitele, Ing. Štětina nám odpověděl v tom smyslu, že dvě cyklostezky budované městem Dobřichovice mají pouze lokální charakter a nejsou z hlediska bezpečnosti vhodné pro rekreační cyklisty a zahraniční turisty, kteří tudy ve velkém počtu projíždějí. A (cituji) „Hlavně ale ve spojení s již realizovanou cyklostezkou Dobřichovice – Lety – Řevnice vznikne přes 8 km dlouhá bezpečná, bezbariérová cyklostezka bez převýšení, s kvalitním povrchem a separovaná od motorové dopravy, která přinese radost z jízdy na kole seniorům, rodinám s malými dětmi a umožní zážitek z výletu handicapovaným na vozíku nebo na handbiku.“ Aha, takže zástupce ředitele KÚ věc prošetřoval a zjistil, že ulice 5. května, Za Mlýnem a Na Víru, kudy vede cyklotrasa na Řevnice jsou bezpečné, separované od motorové dopravy, vhodné pro handicapované ...Další člověk na svém místě, nemyslíte?

Nejde však jen o bezpečnost cyklistů a chodců na hrázi. Jde také o změnu charakteru celého území. Bude to možná znít staromilsky, ale člověk je zvyklý se od řeky a k řece přes hráz dostávat, kde se mu zachce (viz vyšlapané cestičky u každé slepé uličky v luhu, končící u hráze) – pěšky, s dětmi, se psy, na kole, s vozíkem, s kočárkem. Jako malý jsem v zimě hráz sjížděl na bobech (a zdaleka jsem nebyl sám). Přes zeď se zabraďím to půjde dost těžko, o tohle všechno přijdeme. A proč vlastně?

Že by alespoň kvůli zvýšené protipovodňové ochraně? Opravdu?

Hráz má cca 2 kilometry. Jakýkoliv zásah na osmi stech metrech, bez další návaznosti, stupeň protipovodňové ochrany nezmění. Žádný plán ohledně zbytku hráze zatím, pokud vím, neexistuje.

Navíc nejde jen o to, co se s hrází dělá, ale také o to, kdo to dělá. Při jednání s Povodím Vltavy, závod Berounka v Plzni se ředitel zá-

vodu bohorovně usmíval říka, že se nikdy nesetkal s tím, aby protipovodňovou hráz stavělo soukromé občanské sdružení, bez jakýchkoliv zkušeností, bez účasti obce, města, kraje či Povodí. A že až „chlápci“ zjistí, co to všechno obnáší, že to jistě sami vzdají. Chlapci však nic nevzdávají, naopak, a žádná instituce (včetně Povodí) se nesnaží je zastavit.

Současný stav dokumentace budí spíše hrůzu. Připomněl bych ještě, že zeď má být gabionová, tedy naskládané kamení do drátěné klece, a že na některých řezech hrází se předpokládá, že hráz bude dosypávána po obou stranách, o pár metrů dál pak zase, že se dosype jen směrem k řece (takže bude klikatá?) ... Děs je umocněn faktem, že Zkrášlovací spolek zřejmě dosud postavil pouze dvě dětská hřiště, víc nic. A doporučuji si je jít prohlédnout, do Všenor je to kousek, dotace byla 1,8 milionu. Možná se teď do dětských pískovišť schovává zlatý prach, mně spíš tato místa evokují film Woodyho Allena „Seber prachy a zmiz“.

Třešničkou na dortu pak je kontrolní funkce státních a samosprávných orgánů ve stylu „zajímá mě razítko, nikoli realita“ – opravdu si myslíte, že se v této konstelaci dá zvýšit protipovodňová ochrana?

Zcela jistě se však touto akcí zničí kus přírody, přibude v ní spousta betonu a utratí se desítky milionů korun...

Netřeba však malovat čerta na zeď a tvrdit, že co se může pokazit, to se také pokazí. Do budoucnosti lze jistě hledět i s optimismem. Veřejné výdaje sice občas mizí v předražených a zbytečných projektech, státní dluh utěšeně roste, omezuje se péče o zdravotně postižené, není na důchody, daně se zvyšují...Ale na druhé straně nás může hřát vědomí, že z těch daní žijí svědomití úředníci, že u nich občan najde vždycky zastání a třeba že se od lávky k železničnímu mostu budeme moci vydat po několika paralelních cyklostezkách. No, nemám pravdu?

Za občanské sdružení Ardea Petr Horčík

ZAMYŠLENÍ PONĚKUD (OD)VÁŽNÉ

Pokud jde o bohy, nemám žádné prostředky, jak je poznat, at' již existují, nebo neexistují. Mému poznání brání mnohé. Mezi jiným také fakt, že je nikdy není vidět.

Prótagorás, 480 – 410 př. n. l.

V poslední době jsem mnohokrát slyšel i četl, že hodnoty jako víra, pokora a porozumění se z našeho života vytrácejí. Dochází prý k tomu nejen proto, že lidé dávají přednost materiálním statkům a že o světě a svém místě v něm nepřemýšlejí, ale zejména kvůli tomu, že mnoho lidí v Boha vůbec nevěří. Je mi jasné, že hluboká víra, pokud nejde o fanatismus, k dodržování morálních zásad přispívá, ale nemyslím si, že každý, kdo v Boha nevěří nebo o jeho existenci pochybuje, je individuuum, kterému je lépe se vyhnout. Je sice pravda, že těm, kteří se na nic neohlížejí a jdou bezohledně za svým prospěchem, je náboženská víra cizí, ale znamená to, že ti, kteří tuto víru nesdílejí, jsou vůči morálním hodnotám imunní, že jim na ničem nezáleží a ničeho si neváží?

Věřícím víra v Boha pomáhá zdolávat pozemská protivenství a překonávat těžké životní situace; mimo jiné i proto, že jim slibuje království nebeské, které na ně čeká na konci pobytu „v tomto slzavém údolí“. Představa je to krásná, ale u věřících, kteří se s tím nespokojí, kteří o své víře přemýšlejí a kladou si otázky, mohou vzniknout pochybnosti, protože na některé je těžké najít odpověď. Už když jsem začínal „brát rozum“, čímž netvrdím, že nyní nějaký mám, jsem chtěl vědět, proč milosrdný a dobrotivý Bůh se postaral jen o svého novorozeného syna, ale pro záchranu jeho vrstevníků neudělal vůbec nic, přestože věděl, že

Héródés hodlá zahladit „všecka pacholata, kteráž byla v Betlémě i ve všech končinách jeho“. Dozvídal jsem se obvykle něco v tom smyslu, že nikdo nemůže vědět, jaké má Bůh úmysly, že lidem nepřísluší Boží úrady hodnotit nebo o nich přemýšlet a že člověk musí věřit, že Bůh to s námi myslí dobře. S podobnými odpověďmi jsem se setkal nejednou – na takovéto zvidavé otázky se asi jinak odpovědět nedá. Dodnes si ale myslím, že Bůh mohl svého syna před Héródem uchránit, aniž musely být zavražděny stovky nevinných pacholat. A jestli někdy budu stát před Posledním soudem, tak se na to Všemohoucího zeptám; snad mi tu troufalost odpustí.

Pokoušet se rozumově vysvětlit a pochopit některé články náboženské víry není vůbec jednoduché, ale dříve to věřící měli těžké i po stránce tak říkajíc fyzické. Ve starém Římě věřit v Krista bylo dost nebezpečné – pokud jste se k této víře hlásili, riskovali jste, že vás předhodí lvům, protože v očích těch, kteří uctívali bohy sídlící na Olympu, jste byli ateisty. I v pozdějších dobách to mnoho věřících snadné nemělo, neboť jiní věřící jejich víru nepovažovali za správnou a jako kacířskou se ji snažili vymýt, často i násilnými prostředky.

Velmi těžké to také měli lisabonští křesťané v ranních hodinách dne 1. listopadu 1755, kdy jejich město zasáhlo ničivé zemětřesení a následná vlna tsunami, kterým padlo za oběť několik desítek tisíc lidí – větší-

nou věřících, kteří byli v kostelích k uctění svátku Všech svatých. Vírou v Boha mnohých z těch, kteří tuto katastrofu přežili, to značně otřásl – lidé se plní svátečních a zbožných myšlenek shromáždí v chrámech a když už tam všichni jsou, země se zatřese a v několika vteřinách všechny pohrbí. I v náboženských válkách, které mezi sebou vedli nikoli nevěřící, ale věřící s věřícími, zahynuly desetitisíce lidí; o tom, že k tomu dochází v menší míře také dnes, svědčí násilné střety mezi katolíky a protestanty v Severním Irsku. I u nás ještě donedávna byli věřící šikanováni a někteří kvůli svému náboženskému přesvědčení dokonce vězněni, takže ani v jejich případě o žádném „pohodlí“ nemůže být řeč. Myslím si ale, že snadné ne mají ani nevěřící, přestože jsem před několika měsíci v Našem regionu četl, že to snadné mají, protože podle nich je prý jen nekonečný vesmír, v něm bezpočet hvězd a žádný Bůh neexistuje. Tomuto tvrzení nerozumím a není mi vůbec jasné, jak víra, že Bůh neexistuje, může způsobit, že to má člověk

snadné. Nemusíte se sice bát trestu a věčného zatracení, ale znamená to, že pro vás žádné morální zásady neplatí? Nevěřit v Boha nemusí být vůbec snadné i proto, že se musíte vyrovnat s tím, že spousta zločinů zůstane nepotrestána, protože žádný soud na nebesích se konat nebude. A věřit pouze ve spravedlnost pozemskou je dost těžké už kvůli tomu, že některé tresty – třeba za vraždu dítěte – nejsou a ani nemohou být adekvátní; člověk by proto docela uvítal, kdyby něco jako peklo existovalo! Mám ale dojem, že veškeré diskuse o tom, který z obou táborů to má snadné a který nikoli, nemají žádný smysl. Spíše jde o to, abychom se snažili navzájem si rozumět a víru nebo nevíru těch druhých tolerovali. A pokud patříte mezi věřící, nemyslete si, že ti druzí to mají snadné a mohou si dovolit všechno, neboť víru a pokoru neznají; i oni mohou mít problémy najít rozumný smysl života ve světě, v němž Bůh neexistuje. A jestliže v Boha nevěříte, snažte se víru těch druhých pochopit a mějte ji v úctě.

HgS

O NAKUPOVÁNÍ

Vážený a milý pane Žáčku,

nevím, zda mám začít poděkováním, či výčitkou. Již před mnoha lety, když jste končil v budově Jednoty v centru Dobříchovic, jsme se poprvé strachovali, jak to bude s naším nakupováním, a nakonec si s úlevou oddechli, že jste obchod nepověsíl na hřebík, ale otevřel prodejnu ve Všenorech, kam se většina z nás nově za nákupy naučila jezdit. Další dlouhé měsíce jsme se bavili všemi zaručenými zprávami, že ten Žáček bude stavět velký obchod, kde to vlastně bude, proč to nebude tuhle, ale

onde, a když jste se stavbou začal, zachvátila náš region vlna přesných údajů, jak to všechno bude vypadat, fungovat a co tam budeme moci nakupovat.

Pak se ten obchod otevřel a všichni z okolí i z daleka dostali možnost nakupovat od rána do večera, v pátek i svátek. Obchod se očividně rozvíjel a další stavební úpravy a přístavby na sebe nenechaly dlouho čekat. Rostly prodejní plochy a sortiment se rozšiřoval. Už to nebyl jenom obchod se smíšeným zbožím, přibýly domácí potřeby, rychlá jídelna, zahradnictví, prodejna zahradní techniky, textilu

a v patře pak našli azyl poskytovatelé dalších služeb. Lidé však už bohužel jsou takoví, postupně si všeho přestávali vážit, vždy se našel někdo, komu se to či ono nelíbilo a s plnou pusou kritiky horoval za lepší příští. Nakonec jsme se ale vždy mezi Vašimi regály stejně sešli úplně všichni. Nevím, jak jinde, ale u nás se skoro přestalo kupovat do zásoby. Je třeba pověsit obraz, v pořádku, stačí sednout na kolo či do auta (já tedy preferoval více to auto) a za patnáct minut byly hmoždinky i s háčky k dispozici. Došla strouhanka? Stačí maličko ztlumit plotnu a náš mladý ji za pár minut doveze. Tu a tam se stalo, že někdo z Vašeho personálu neměl třeba úplně svůj den a nerozplýval se ochotou, vesměs se ale všichni tvářili přívětivě, mile a ochotně. Přestože jsem se s mnohými neznal osobně, ale jenom takto, zprostředkovaně, byl to další důvod, proč jsem k Vám chodil nakupovat rád, a to vlivem svého roztěkaného života i několikrát denně. Tak takhle jste nás, pane Žáčku, rozmlsal. Pak se začaly šířit různé zprávy o Vašem odchodu z Letů, prodejích, pronájmech a my, protože to trvalo dlouho a nic se nedělo, jsme se tím přestali vzrušovat. Až to přišlo. Žáček končí, bude tam Billa, znělo světem. Zpráva byla potvrzena a další podrobnosti vyplávaly na povrch. Pro nás zákazníky tak začalo jedno z nejhorsších období za posledních mnoho let. Jednoho nepříliš krásného dne zůstaly dveře prodejny zavřené a my jsme se mohli rozhodnout, co dál s naším nakupováním. Moc možností jste nám, pane Žáčku, nenechal. Mohli jsme za nákupy vyrazit do obchodního skanzenu v centru Dobříchovic, kde se od okamžiku Vašeho odchodu do Všenor před dávnými lety zřejmě vůbec nic nezměnilo a i proto se tam ani po Vašem zavření žádné fronty neobjevily. Druhou variantou byly nákupy v ušmudlaném obchodě ve Vašem sousedství, po dobříchovické poště druhém místě, kde se za drobný poplatek dá vykonat státní závěrečná zkouška z trpělivosti ve frontě na jedinou otevře-

nou pokladnu (ze šesti nainstalovaných), a přitom se bavit studiem agresivních plakátů a letáků snažících se všem namluvit, že právě nakupujete u obchodníka roku č. 1. Mnohokrát jsem se snažil si představit, jak to asi musí vypadat u obchodníka roku č. 2, nedej Bože, číslo 3. Taky se daly nákupy vozit odjinud. I díky tomu se termín rekonstrukce stával téměř nekonečným. Ale dočkali jsme se. Bez zbytečných velkých fanfár a proslovů jsme se zase mohli vrátit tam, kde nám bývalo nejlépe. A taky jsme začali porovnávat, vykřikovat nadšením a občas rozpačitě přešlapovat. Každý z nás, pravidelných zákazníků, po svém, dle své vlastní přirozenosti a rozpoložení. Ceny rozhodně nenadchly nikoho. Já za sebe připouštím, že Vás Billa válcuje v úseku ovoce a zeleniny, možná i proto se tento úsek stal vlajkovou lodí hned u vstupu do obchodu. Obchod je větší, působí světlejším a modernějším dojmem. Naproti tomu se zcela žalostným zatím jeví úsek masa. Nový obchodník ho zřejmě, soudě dle Vašich někdejších vyjádření, má jako smluvní povinnost, chová se k němu dle toho macešsky a kvalita tomu odpovídá. Nijak nejasám ani u pultu lahůdek. Nakonec si ale stejně budeme muset zvyknout. Zbýlé výše popsané alternativy nás k tomu donutí. A věřím, že i s novým personálem si časem porozumíme, přestanu se podívat nad tím, proč mládenci doplňující zboží do regálu musejí mít na sobě košili a kravatu a u pokladen snad přestanou být fronty. I nadále však ale budu chodit nakupovat „k Žáčkovi“, vzpomínat na pana Pecku manévrujícího mezi lidmi s paletákem naloženým limonádami a až o všem budu vyprávět svému dnes maličkému vnukovi Prokopovi, budu muset počítat se stejným pohledem, který jsem vrhal na své rodiče a pra rodiče při jejich vyprávění o tom, co bývalo a už není. Pane Žáčku, ať se Vám i nadále daří co nejlépe.

Jiří Geissler

O PEJSKAŘÍCH, ale nejen o nich

Říká se, že lidé, kteří chovají nějaké zvíře, jsou lepší než my ostatní, protože prostě pečují o živého tvora. S tím nechci polemizovat, i když si to nemyslím. Určitě si ale vášním lidí, kteří se např. ujmou opuštěného či nějak postiženého zvířete a nezištně o něj pečují. Když se mě při návštěvě Číny přátelé ptali, kolik mám dětí a já v té době ještě žádné neměl, nemohli to pochopit. Vždyť přece u vás můžete mít děti, kolik chcete. A pak to ukončili větou, která mě zaujala. No jo, to jste vy Evropané, místo dětí máte radši psy. Není to k zamyšlení?

Ale to není cílem mého článku. Psy mám rád a naprosto nic nemám ani proti jejich majitelům. Nemám ale rád, když mě některý pes v důsledku nezodpovědného chování svého majitele jakkoli ohrožuje.

Já osobně se cítím pejskaři ohrožován už delší dobu. Stalo se téměř pravidlem, že když si člověk jde např. zaběhat, honí ho štěkající pes bez náhubku a bez vodítka. Když se proti tomu ohradím, je mi řečeno, že ten pes přece nekouše. Běhat už radši téměř nechodím. Přešla mě chuť. Mám pocit, že dříve nebo později by to skončilo prokousnutým lýtkem. Ale on člověk nemusí ani běhat, aby došlo ke kolizi. Jednou k večeru jsem šel z vlaku a najednou cítím, že mi vlhne ruka. Ruce se mi obvykle nepotí. Ohlédnu se a vidím, že mám ruku v tlamě velkého psa. Nekouzl mě, ale příjemné to nebylo. Majitel vše odbyl tradičním argumentem, že jeho pes nekouše. On ale občas některý pes kousne a nikdy dopředu nevíme, který to bude. Ty otřesné záběry známe všichni z televizních zpráv.

Strach z kousnutí ale zdaleka není jediný problém, kteří nezodpovědní pejskaři vytvá-

řejí. Jdu takhle jednou na vlak, slunce svítí, příroda se probouzí, kochám se výhledem na Hřebeny, chvíli nekoukám na zem. Co myslíte, že následovalo. Ano, správně, šlápl jsem do toho. Je to všude, na každém kroku a je toho hodně. V civilizovaném světě je samozřejmostí, že lidé exkrementy po svých miláčcích prostě seberou. My si zatím na civilizovaný svět jenom hrajeme.

Tento problém se umocňuje, pokud máte děti. Napadne-li pes dospělého, skončí to pravděpodobně oním prokousnutým lýtkem nebo rukou. Jak to může skončit u malého dítěte, známe opět z televizních zpráv. Ano, neděje se to často, ale když se to stane, je to obrovská tragédie. To samé platí pro psí exkrementy. Děti mají zpravidla tendenci vše zkoumat. Necháte-li dítě chvíli volně pobíhat, je kontakt s psími výkaly téměř nevyhnutelný. Snad se nedočkáme toho, že rodiče budou své ratolesti vodit na vodítku mezi volně pobíhajícími psi.

Je samozřejmě pravda, že většina lidských činností má vliv na ostatní lidi. Stalo se však jakýmsi pravidlem, a to zdaleka neplatí jenom pro některé pejskaře, na tyto vedlejší efekty nemyslet. Výsledkem je společnost, ve které všichni žijeme a na kterou všichni tak nadáváme. Vedle oblundné korupce je právě toto myšlení významným příspěvatelem k oné blbě náladě. Přitom by stačilo, abychom ctili jednoduché pravidlo. Ať si každý dělá, co chce, ale ať při tom myslí také na druhé a pokud možno minimalizuje negativní efekty svého chování na ostatní. Tomu se říká slušnost. A všichni přece chceme žít ve slušné společnosti. Nebo ne?

Pavel Žamborský

PÁR SLOV A FOTOGRAFIÍ k významnému výročí Sokola

Několika slovy, ale hlavně fotografiemi, chcem připomenout, že před 150 lety byl založen Sokol a že v rámci těchto oslav se v červenci bude konat všesokolský slet, v pořadí již patnáctý. Prostřednictvím dvanácti cvičenek, které nacvičují skladbu „Česká suita“, bude na něm zastoupena i dobřichovická sokolská jednota. Hlavní program sletu proběhne v týdnu od soboty 30. června do pátku 6. července a bude vsuktu bohatý. Oslavy začnou sobotním koncertem hudby Hradní stráže, která

bude vyhrávat sokolské písně a pochody v zahradě Na Valech na Pražském hradě od deseti do dvanácti hodin. V neděli 1. července je na programu slavnostní průvod všech účastníků Prahou a večer v 19 hodin bude v divadle ABC představením Prodané nevěsty slet slavnostně zahájen. V následujících dnech až do středy proběhnou v Edenu (Synot Tip Aréna) jednak zkoušky hromadných skladeb, jednak kulturní a sportovní akce na Staroměstském náměstí a v areálu Tyr-

Na „bedně“ stojí vlevo br. Mak, vpravo J. Matl, další ??

V prvním zástupu třetí od konce je patrně Polanecký (v brýlích), ostatní ??

V pravém zástupu je vidět pouze ten první, je to Bob Gemperle, v levém zástupu stojí Jungmann, Karel Calda, třetí není vidět, čtvrtý je Fr. Višek, pátý ?, šestý asi ing. Lázňovský, sedmý Karel Gemperle, osmý M. Cupák, devátý Budil.

V první čtveřici zleva stojí Prusík, J. Vanžura, Holcát a J. Velc, za nimi úplně vlevo Mirek Humhal a mezi Vanžurou a Holcátem vykukuje vzadu Karel Majer.

č. 3: vlevo br. Mak, vpravo J. Matl.

šova domu. Ve čtvrtek 5. července se uskuteční hromadná vystoupení podle prvního programu (Aréna v Edenu, 21.00 – 23.30 hodin) a následujícího dne (tamtéž, 14.00 – 16.30 hodin) hromadná vystoupení podle programu druhého, po nichž bude slet slavnostně zakončen.

K tomuto sokolskému jubileu přinášíme několik fotografií z veřejného vystoupení dobřichovických mužů a dorostenců, které

se konalo na prostranství před sokolovnou před více než padesáti lety; mám dojem, že to bylo v roce 1948 v rámci příprav na první (a také na dlouhou dobu poslední) poválečný všesokolský let. Snažili jsme se doplnit k fotkám i některá jména. Pamětníci řadu tehdejších cvičenců jistě poznají, budeme jim vděční za doplnění.

HgS

OSLAVY 150 LET Sokola Příbram

Kdo neodjel na 4 dny prodlouženého víkendu na chalupu, mohl ve volném úterý 8. 5. zavítat do Příbrami, kde se po celý den konaly oslavy 150. výročí založení místního Sokola. Dopoledne se v sokolovně šplhalo na osmimetrovém laně bez přírazu v rámci Memoriálu Bedřicha Šupčíka, odpoledne se

oslavy přesunuly ven na hřiště. Po několika předchozích deštivých dnech konečně vykouklo sluníčko, které pohladilo po těle i po duši nejen cvičence, členy a přátele Sokola, ale i diváky a pozvané „V.I.P.“ hosty, a umocnilo radostnou atmosféru oslav. Na ploše se předvedlo několik sletových skladeb, mezi

Autor fotografie: Karel Kýhos

nimiž nechyběla naše skladba žen „Česká suita“. Dobřichovice tu zastupovalo 11 žen a mezi ostatními jsme se rozhodně neztratily, ačkoliv nás cvičilo ze všech skladeb nejvíce, téměř stovka. Jednu naši šikovnou cvičenku si dokonce půjčil sousední celek Dobříš + Stará Huť, jimž zrovna chyběla sólistka.

Poté se program přesunul zpátky do tělocvičny a pokračoval akademií, na níž se

představila většina místního oddílu. K vidění zde bylo například cvičení dětí, aerobik, gymnastika, orientální tanec nebo florbal. Sokolské oslavy 150 let vyvrcholily v létě XV. všesokolským sletem, který se bude konat 5. a 6. července 2012 v pražském Edenu. Jste vítáni!

Jana Maxová

NOVINKY Z LUMKU a Studánková slavnost

Konec školního roku se blíží. Děti z Lumku mají před sebou poslední ze slavností – slavnost studánkovou.

Cesta za studánkovou vílou na děti čeká v neděli 3. 6., kdy proběhne otevírání studánky. To je spojeno s každoročním

čištěním jejího okolí. Víla na to sama nestačí, proto jí nejšikovnější děti rády pomohou.

Také bychom se chtěli zmínit o pěkné akci, za níž stojí paní učitelka Koldínská. S dětmi připravila **flétničkové poděkování**, při kterém děti zahrály a zazpívaly písničky pro maminky k jejich svátku. Děkujeme!

Závěr školního roku nás čeká v Dobřichovicích 22. 6. a na Mořince 29. 6. Rozloučení s Lumkem na prázdniny proběhne 22. 6. odpoledne na Mořince. Hlavním, ale ne jediným, programem bude i oblíbené divadlo Divadelní asociace Marky Míkové. Zveme všechny lumkové i nelumkové děti, kamarády, rodiče. Přijďte, těšíme se na Vás!

Zápisy na srpen i nový rok, také na Kurs pro děti s odkladem, předškoláky

Právě probíhají zápisy na léto i následující školní rok do klubu malých dětí Lumek. Děti i rodiče si mohou vyzkoušet, jak denní program v Lumku probíhá, po domluvě přijít jen tak „na kukandu“. Mohou se do aktivit zapojit nebo jen tak přihlížet, pohrát si s hračkami, jít s Lumkem na procházku.

Zápis i samotná adaptace dítěte je vedena tak, aby jeho zvykání na nový kolektiv i neznámé prostředí probíhalo co nejpřirozeněji. Pokud víte, že budete rádi, když váš předškolák bude navštěvovat osvědčený kurs pro předškoláky probíhající v budově dobřichovické školy, zamluvte si místo co nejdříve. Počet míst je omezený a dětí s odkladem a předškoláků mnoho.

Prázdniny a aktivity pro předškoláky a mladší školáky

Na prázdniny se všichni moc těšíme. Připravený je program na červenec i srpen. Lumek pokračuje v srpnu s prázdninovým provozem na Mořince, kam se mohou zapsat i děti z okolních školek, kde v tuto dobu mají zavřeno.

Červencové dění na Mořince přináší opět příměstské aktivity pro předškoláky a pro mladší školáky. Tak jako každý rok vás zveme, abyste s námi prožili aktivní prázdniny! **(více na www.ilumen.cz).**

(bt)

Z DENÍČKU včelařova

Vážení čtenáři,
pokračujeme v sérii článků o včelách a včelařích, které Vám nabízíme nejen kvůli magii života včel, ale i proto, že na podzim tohoto roku oslaví někdejší včelaři z Dobřichovic a okolí (<http://dobrichovicevcely.webnode.cz/>) výročí 100 let od svého založení. Se včelaři, včelami i s jejich produkty se budete moci setkat na weekendové výstavě k tomuto výročí, která proběhne v sobotu 6. a v neděli 7. října v sále MUDr. F. Fürsta v Dobřichovicích.

V minulém čísle jsme si povídali o vytáčení medu, o zimování včel, o zimním zakrmení. Také jsme se zmínili o tom, jak naše včelstva v současné době decimují virózy spojené s invazí rotoče zvaného *Varroa destructor*. Jak to vše naše včelky zvládnou? Inu různě ... Ta silná a relativně zdravá včelstva přežila zimu a nyní jsou ve fázi mocného snášení zásob a silného rozvoje. Ta slabá a v loňském podletí postižená vira a rotočem buď padla už během zimy, nebo na jaře, protože jejich t.z.v. dlouhověká či zimní generace nebyla v takové kondici, aby přežila to dlouhé a v letošní zimě docela složité období. Ztráty byly letos docela vysoké a zajímavé je, že byly velmi různé, pokud jde o regiony i pokud jde o jednotlivé včelnice.

Ale zpět k těm včelstvům, která zimu přežila. Ta samozřejmě již od zimního slunovratu (!) pracují systematicky na svém rozvoji. Matky začaly klást vajíčka, aby byla brzy nahrazena zvolna odcházející zimní generace. Ale letošní jaro včelám dalo docela zabrat ... Je-li teplo, matka více klade, ale když pak

přijde prudké ochlazení, včelky mají veliký problém vyhrát prostor s plodem tak, aby se mohl vylihnout. Stojí je to spoustu energie, a proto také spotřebují hodně zásob a může se stát, že najednou nemají z čeho brát. A uhynou hladem třeba až koncem března, kdy už by se zdálo, že zima je za nimi. Jde to často nečekaně rychle. Stačí pár dní ... Proto včelař musí v této době citlivě sledovat, kolik mají včely zásob.

Navíc to vše našim kamarádkám letos hodně komplikovalo chladné a velice nevyrovnané a větrné počasí na jaře, kdy už byla i snůška. To si včely ani nemohou donést pro výživu plodu tak potřebnou vodu a pyl ... Pokud se vše toto zvládne, je tu další (pro včelaře) problém: rojení. Odhlédneme teď od magického aspektu tohoto jevu a vezměme to ryze prakticky a pro tento účel i trochu zjednodušeně, tedy pokud jde o t.z.v. roje rozmnožovací: včely se jinak rozmnožovat neumí, je to jejich jediné východisko. Na programu zvaném „rojení“ pracují v podstatě už od zimy a řídí se velmi subtilně vnitř-

ními i vnějšími podmínkami a kontexty. Pokud se vše dobře sejde, vychovávají si napřed dostatek trubců, tedy samců, potřebných na oplození nové matky, a pak si z vajíček, zakladených starou matkou, začínou za pomoci speciální výživy zvané mateří kašička vychovávat matku novou. A pátračky zvolna vylétují do okolí a hledají příhodné místo pro usídlení nového včelstva. Pokud se znovu vše dobře sejde, roj vyletí se starou matkou pár dní před tím, než se vylíhne matka nová. Roj se na nějakou chvíli usadí poblíž úlu, než je naveden pátračkami k novému domovu. V úlu se pak za pár dní vylíhne nová matka, po několika dnech vylétne na snubní prolety, během nichž se spáří s několika trubci. A pokud se vrátí (a to je někdy velmi nejisté, jsou tu ptáci, počasí ...), postupně se rozklade a včelstvo se znovu začne, a to velmi bouřlivě, vyvíjet. Nepřipomíná Vám to tak trochu ruskou ruletu?

I vylétlý roj to má těžké. Musí si rychle najít domov, musí rychle vystavět plásty a nanosít si zásoby na zimu. Věřte, že to není snadné. Řada rojů neuspěje ...

Včely mají ale zajímavou bezpečnostní zálopu. Pokud na jaře zjistí, že tohle celé jaksi systémově nevyjde (a ony to většinou vědí), že nemají dost zásob, že nejsou dobré podmínky a pod., v jistém okamžiku (říká se mu někdy bod zlomu), rojový program opustí a věnují se shromažďování zásob na zimu. Tak to popisují osvícení včelaři. Ne všechna včelstva však reagují podle literatury (jak známo, včely literaturu o včelách nečtou ...). Takže se můžeme setkat i s roji, které vylétly za podmínek, které další přežití v podstatě vylučují ...

Pokud se Vám někde v blízkosti usadí roj (včelaři dělají vše pro to, aby nevylétli, protože oni tím vlastně ztratí u daného včelstva celou sezonu, ale občas se to holt nepovede ...), nepropadejte vůbec panice. Včely v roji mají úplně jiné starosti, než na Vás útočit. Jsou plné nasátých zásob a zatím nemají místo, které by měly bránit. Nechte je být, brzy odletí. Nebo kontaktujte kompetentní instituce. Třeba městské úředníky, hasiče nebo (a nejlépe) nejbližší včelaře

(<http://dobrichovice-vcechy.webnode.cz/>).

J. Matl

ANGLIČTINA V KARLÍKU

Vážení rodiče a milé děti, v Karlíku budeme otevírat kursy angličtiny pro děti od 3 měsíců do 14 let. Děti si formou hry osvojí základní slovní zásobu a jednoduché větné struktury. Metoda Helen Doron je propracovaný systém výuky, který kromě toho, že funguje a děti baví, napomáhá ke zvyšování jejich budoucího intelektuálního potenciálu a to obzvláště u dětí předškolního věku. Helen Doron učí angličtinu stejně jako mateřský jazyk, přirozeně, prostřednictvím opakovaného poslechu a pozitivní zpětné vazby. Děti získají nejen dobrý vztah k učení an-

gličtiny, ale také se celkově upevňuje jejich sebedůvěra. Na hodinách děti zapojují všechny smysly – zrak, sluch, hmat, čich a občas dokonce i chuť. Velmi často se děti pohybují, což je pro ně přirozené a napomáhá koncentraci. Součástí hodin jsou písničky, tanečky, rozmanité hry a také jednoduchá výtvarná aktivita.

Více informací o metodě, lektorce, místě konání a ukázkových hodinách zdarma naleznete na <http://www.helendoron.cz/pobočky/karlik>. Těšíme se na Vás a zejména na Vaše děti!

Šárka Frelíchová

METODA PILATES

„The art of Contrology proves that the only real guide to your true age lies not in years or how you think you feel...but by the degree of natural and normal flexibility enjoyed by your spine throughout life.”—Joseph H. Pilates in his book, Return to Life Through Contrology.

Umění kontrologie prokazuje, že jediný opravdový ukazatel vašeho věku nejsou roky, nebo jak si myslíte, že se cítíte..., ale stupeň přirozené a normální zdravé pohyblivosti, kterou si užívá vaše páteř v průběhu života.

Za tímto cvičebním systémem stojí muž, Joseph Hubertus Pilates, který svou houževnatostí, vynalézavostí, pevnou vůlí a tvrdou prací na sobě samém pomohl zlepšit svůj zdravotní stav natolik, že mohl aktivně sportovat, plavat, potápět se, boxovat, lyžovat, byl gymnastou a jeho tělo bylo předlohou kreslířů anatomických atlasů.

Narodil se v Německu 9. prosince v roce 1883 v Moenchengladbachu. Jako dítě trpěl revmatickou horečkou, astmatem a křivicí. Rozhodl se svůj život změnit, toto nesmírné odhodlání mělo očividné výsledky. Chlapec, který trpěl záchvaty a omezeními svého zdravotního stavu, rozkvetl a mohl užívat života.

První světovou válku prožil v Anglii, pracoval zde jako boxer i artista, v r. 1914 byl instruktorem sebeobrany ve Scotland Yardu, tehdy začal oficiálně vyučovat svou metodu cvičení. I v internačním táboře Isle of Man (GB) dále rozvíjel tento systém. Pracoval jako ošetřovatel a vymyslel jak cvičební program pro chodící spolukrajany, tak i pomůcky pro pacienty upoutané na lůžko. Z mála vytvořil cvičební „stroje“, z paland, židlí, tyčí, pružin,

matrací, pomocí nichž mohli nepohybliví nemocní posilovat, ale i protahovat nepoužívané svaly. Tyto pomůcky neustále vylepšoval, zdokonaloval. Byly předchůdcem jeho reformerů, cadillaců, wunda chair a dalších. Pro svého přítele Maxe Schmellinga vymyslel cviky, aby pomo-

cí např.: pružin a magic circle – obruče s ocelovými pásky – mohl zpevňovat svaly ramenního pletence a paží.

Oba odpulili do USA před 2. světovou válkou. Během plavby se seznámil se svou pozdější životní partnerkou Klárou. Stejně jako Pilates zasvětil svůj život své metodě, i paní Klára byla neustálou pomocnicí a vzpruhou jak pro něho samotného, tak i pro jeho žáky a následovníky. Právě ona byla průkopnicí v metodice tohoto systému. Klára, původním jménem Anna Clara Zuener, byla ošetřovatelkou a učitelkou v mateřské školce a při plavbě na lodi jí přepadla artritická bolest. Joe Pilates s ní pracoval a pomohl jí od bolestí, dal jí nový směr života. V New Yorku otevřel své první pohybové studio. Psal se rok 1926. Jeho metodu cvičilo mnoho klientů, tanečníci, herci, artisté, muzikanti, známé osobnosti ze světa umění i z vysoké společnosti. Jeho studio bylo otevřeno každému. Pilatesovým cílem a snem bylo předávat tyto všechny své zkušenosti dál, především a hlavně mladé generaci – tedy do škol, dětem.

O tom se zmiňuje ve své knize, která vyšla v roce 1934 pod názvem YOUR HEALTH (Vaše zdraví), přeložený podnázev: Systém opravných cviků způsobující zásadní převrat v celém oboru tělesné výchovy. Už začátek knihy upoutá pozornost: velký informační svět na nás svými prostředky, novinami, časopisy a radiem chrlí denně zaručené a jedinečné návody diety, tipy a tablety a druhým

dechem nás zavaluje recepty na pohodlný život a dobré jídlo, jak si ulevovat a zkrátka často co nejméně se hýbat. Tedy „zadělávat na problémy své a hlavně svých dětí“.

Jak si tedy udržet nebo znovu získat zdraví? Co pít co jíst a o čem přemýšlet? Spousta informací je protichůdná a konfliktní, tehdy i dnes vyjadřují rozdílné názory kapacit na zdraví. Pilates svým žákům a pacientům dával za příklad sám sebe, své snažení a své výhry na svém zdraví, ale mnoho odborníků nechtělo uznat výhody jeho systému.

Max Schmelling byl boxer těžké váhy, který trénoval s Pilatesem a získal v New Yorku mistrovský titul. Pilates vychoval 7 studentů pokračovatelů. Tito učitelé, vyškolení samotným Joem Pilatesem, rozšířili cvičební systém po celé Americe. Dodnes žijící Romana Kryzanovská důsledně dodržovala jeho cvičení a vždy hájila čistotu těchto cviků.

Lolita San Miguel je další Pilates Master Teacher a v těchto květnových dnech navštívila Prahu, aby zde oslavila 1. Mezinárodní Pilates Day v Praze. Širší veřejnost se s ní a její výukou mohla seznámit 5. 5. 2012 v sále baletu Národního divadla v prostorách Anenského kláštera. Další oslavy a konference se uskuteční v rodišti J. H. Pilatese v Německu v Moenchengladbachu, nedaleko Düsseldorfu.

Pilates a jak začít.

Odpovím prostřednictvím slov v knize Your Health (Vaše zdraví): „Kdo má ploché nohy, ohnutou páteř, vystupující břicho, svěšená ramena, vpadlý hrudník, lordózu zad, křivé nohy, po zranění koleno, vyléčte svůj zdravotní stav pomocí nápravných cviků. Přijďte do studia zdraví prof. Pilatese.“

Pilates je o pohybu naší páteře, je to unikátní systém protahovacích a posilovacích cviků, jejichž provádění je neoddelitelně propojené s naším dechem. Mluvíme o centru síly. Aktivujeme svaly od středu těla. Každý pohyb, který vykonáme, začíná ve středu těla.

Z tohoto centra vychází celá naše energie. Pilates tuto část těla tvořenou břišními, zádočnými a pánevními svaly, nazýval Der Gürtel. Široký pás svalů kolem pupku a svaly v pánevní oblasti se později začaly označovat jako The Powerhouse (PH). Každý cvik v metodě Pilates začíná zpevněním PH (přitažení břicha k záďům, zapojením svalů pánevního dna, vnitřních stehenních svalů a spodních hýždových svalů, zavřením žebra a stažením ramen a lopatek dolů). To nám zajistí oporu pro záda, vnitřní orgány a správným dýcháním lepší prokrvení pracujících svalů. Zpevněním PH si vytváříme správné držení těla a chráníme naši páteř. V mnoha cvicích si pomáháme představou, vidíme v mysli provádění cviku. Stálé a pravidelné cvičení je nezbytností, abychom dosáhli cíle. Naučme se vnímat naše svaly, soustředme se, co nám říká naše tělo. Nikdy nejdeme přes hranici bolesti, když tělo nechce, nemusí to být jen lenost.

Hodiny Pilates dělíme podle obtížnosti cviků a zdravotních a fyzických schopností klienta. Cvičební systém je základní MATWORK – cvičí se na podložce a používají se malé pomůcky jako Towels – ručníky, Magic Circle – kruhy.

Ručník The Towel Works je výsledkem hledání a práce dalšího žáka J. Pilatese a velkého učitele Rona Fletchera, který taktéž na pozvání paní Mgr. Renaty Sabongui přijel asi v roce 2009 do České republiky.

Pan Ron Fletcher zemřel 6. 12. 2011. Další práce Rona Fletchera je na téma Dýchání. Měl velkou potřebu prohloubit tuto znalost a hlouběji zkoumal způsob dýchání. Ve své knize o dechu píše:

*„Each of us is made up of seventy trillion cells and every cell is hungry for oxygen all the time.“
Každý z nás je tvořen sedmdesáti triliony buněk a každá z nich neustále žízní po kyslíku.*

Další Pilates Master Teacher Kathy Grant, která se do Prahy velmi těšila, nepřijede, zemřela na podzim v roce 2010. Carola Trier, Romana Kryzanowska, Eve Gentry a Bob Seed, těchto sedm patří do Pilates Elder. Všechny žáky spojovala laskavá pomoc ženy Josepha Pilatese. První, kdo zpracoval logickou metodiku tohoto cvičení, byla Klára. Hledala jiné způsoby a cesty, jak provést pro někoho těžký cvik, a začala

postupně vytvářet modifikace klasických Pilatesových cviků. Spoluprací Kláry a žáků máme dnes modifikované cviky. Počet základních cviků na podložce je 34. Vzniklých

modifikací a variant je přes 500. Cvičení na strojích nazýval Pilates APARATUS WORK.

Nejprve je třeba získat základy a zkušenosti v hodinách MatWork. Kursy by měly probíhat ideálně ve skupinách o 10 cvičencích. Skupiny se dělí dle pokročilosti a schopností cvičících. Začátečníci, mírně a středně pokročilí a pokročilí. Instruktor musí mít platný certifikát, lekce vede odborně, sleduje a opravuje cvičence. Platný certifikát lze získat v ČR na Pilates Akademii Mgr. Renaty Sabongui, akreditované u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Informace najdete na www.pilates.cz.

Pilates je cvičení vhodné pro děti, ženy i muže, seniory a rekonvalescenty po zranění, vrcholové sportovce. Cvičení rovnoměrně posiluje a zpevňuje svaly, zároveň je protahuje. Důraz klade na správné postavení těla, na dýchání hrudní. Pilatesova pravidla se prolínají všemi cviky a celou hodinou.

Jsou to: **Soustředění, Přesnost, Kontrola, Dýchání, Střed a centrum síly, Zapojování svalů od nejhlubších vrstev, Plynulost pohybu.** Jestliže se cviky vykonávají správně pod dohledem vyškoleného instruktora, dostávají se výsledky a může se odstranit větší část počínajících a často i chronických bolestí.

Pohyby jsou kontrolovány, žádné přepínání, prudké trhání a švihy, které mohou poškodit svaly a vazy. Cvičební program formuje a zpevní choulolistivé partie kolem pasu, boků, hrudníku, dokonce zmenší tukové polštářky, formuje krásné, dlouhé svaly na nohách,

zlepšuje držení těla a učí správnému dýchání. Cvičení Pilates necvičíme na hudbu. Pilates věděl, že je třeba se soustředit, proto hudbu nepoužíval, jeho cvičení je na rytmus našeho dechu. Nadechujeme nosem a vydechujeme ústy. Stále udržujeme správné postavení těla, v každé poloze se o to snažíme. Líbivá melodie nás odvede od soustředění a celé snažení „spadne“, tedy povolíme svaly a postavení naší páteře. Původně nazval Pilates své cvičení Kontrolologie, protože neustále musel kontrolovat sám sebe, aby dosáhl tak nádherné a neuvěřitelné změny. Cvičit by měl člověk nejméně 2x týdně po 1 cvičební hodině, pravidelné cvičení přináší výsledky.

Hlavní záměr Pilatesovy metody je vyvolat propojení mysli a těla tak, aby byl pohyb účinný, vyvážený a půvabný.

Ohlédněte se ve svém okolí, kde se metoda Pilates cvičí. V okolí Dobřichovic je více možností, jen si vybrat. Klasický Pilates je účinný jen tehdy, když zapojíme i náš mozek. Chceme-li provádět cvik správně, musíme se soustředit na dýchání, polohu trupu, hlavy, postavení chodidel a na celkový průběh cvičení. Hledáme správné postavení těla, posilujeme svaly a protahujeme je, prodýcháváme a jsme veselí a radostní.

Patience and persistence are vital qualities in the ultimate successful accomplishment of any worthwhile endeavor. - Joseph Pilates

Vytrvalost a houževnatost, životně důležité vlastnosti, jsou jediná cesta k úspěšnému výsledku, pro který se vyplatí se snažit.

Joana Matějková

Zacvičit si můžete Pilates pod mým vedením v tělocvičně Sokola v Dobřichovicích
Po 9.15 - 10.15
St 18.00 - 19.00
Ne 19.00 - 20.00

KRONIKA Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí

Včelařský spolek pro Dobřichovice a okolí se dočká letos na podzim významného jubilea. Oslaví sto let od svého založení. V tomto roce tedy v historické rubrice přinášíme zajímavosti z kroniky tohoto spolku. Chtěli bychom tak nejen přiblížit historii spolku, ale také vzdát poctu těm, kteří spolkovou káru táhli tím podivným stoletím zařatě, trpělivě a s tichou pokorou.

V minulém čísle jsme si představili spolkovou kroniku a některé osobnosti, které stály u založení spolku. V dalších pokračováních se soustředíme na první léta existence spolku a na zajímavosti, které lze z kroniky vyčíst. První roky spolku po jeho založení v r. 1912 byly samozřejmě poznamenány dobou. Byla válka. Snad i proto se na počátku slibně rozběhlá činnost na pár let zastavila a v kronice nalézáme jen velmi stručné zápisy. Často se stížnostmi na pasivitu členů, neplacení příspěvků. Řešila se též otázka členů, kteří do spolku vstupovali jen kvůli levnějším dávkám cukru a včely prakticky nechovali (říkalo se jim tehdy *cukráři*) ... Zajímavé je, že tento stav trvá i v období 1. republiky. Zápisy jsou podrobnější až od začátku 30. let. Spolek i tak už tehdy pořádal odborné přednášky a kursy chovu matek pro své členy a pořídil pro ně i vybavení, např. knihy a časopisy, váhu a medomet na vytáčení medu. Např. inventář z r. 1934 uvádí, že „*Spolková knihovna má 27 vázaných knih, 2 ročníky Českého včelaře a 1 ročník Včelař. rozhledů. Navrženo zakoupiti starší skříň a knihovnu umístiti ve spolkové místnosti „Na staré poště“. V inventáři je 1 decim. váha se závažím, 1 včesák na noviny, spolkové razítko s poduškou.*“

V témže roce také významný člen spolku a jeho tehdejší předseda, p. Bohumil Geringer (mimočodem autor unikátního pojednání o dějinách Dobřichovic) požádal o zřízení odborné pozorovací včelařské stanice. Ta byla také posléze zřízena. Sledovaly se na ní zajímavé údaje, např. pomocí váhy, na níž byl postaven trvale úl, se dal zjistit úbytek zásob v zimě, na jaře pak přínos sladin (to umožní získat rámcovou představu o stavu včelstva, aniž by bylo třeba je v této citlivé době otvírat ...). A kromě toho i údaje o počasí, teplota, tlak ... Dnes se tento modus vrací, řada včelařů užívá však již velice progresivní úlové váhy schopné komunikovat i s mobilními aplikacemi či přenášet údaje přímo do počítače na velké vzdálenosti. Další včelaři dnes využívají služeb sofistikovaných meteorologických stanic. Spolek se stále staral také o to, aby měly včely v okolí dostatek zdrojů snůšky. Měl k tomu i zvláštní odbor, zvaný pastevní. Jeho členové se snažili komunikovat jednak s obecní správou, jednak s místními rolníky. Snažili se je přesvědčit o tom, aby na volných prostorách byly sázeny takové stromy a keře a seta taková setba, která přináší užitek včelám a zajišťuje medovou snůšku.

Což se v důsledku projeví větším výnosem medu i pro spoluobčany. Je zajímavé, že např. vrby okolo řeky jsou dosud tichými pamětníky těchto snah. Poučení i pro nás ...

Kronika nám také podává informace o ztrátách, které včelaři utrpěli přes zimu. To je téma dodnes aktuální ...

Další zajímavostí, kterou z kroniky můžeme

vyčíst, jsou zmíněné medné výnosy. To je velice zajímavá konfrontace. Nejčastější jsou výnosy okolo 2 kg ze včelstva. Když to porovnáme s výnosy současnými, kdy 20 kg ze včelstva v našich podmínkách je výnosem jen průměrným, tušíme cosi o posunu oboru a metodiky ...

J. Matl

A. B. SVOJSÍK (* 1876 Dvůr Králové – † 1938 Praha),

pedagog, pěvec a zakladatel skautingu

Věnováno k 100. výročí skautingu v Čechách

Otec Antonín Svojsík (1835 – 1880) pocházel z Holic, jeho tři bratři padli v r. 1866 v bitvě u Hradce Králové. On sám sloužil nejprve v Sedmíhradsku, potom jako čet-

nický strážmistr na Smíchově a nakonec byl jmenován okresním tajemníkem ve Dvoře Králové. Za zásluhy při povodni byl v roce 1872 vyznamenán stříbrným záslužným křížem s korunou. Oženil se s Ludmilou Havlíkovou (1852 – 1911), dcerou do-
břichovického mlynáře Františka Havlíka. Ve 45 letech zemřel na zánět plic a zanechal nezaopatřenou vdovu se čtyřmi malými dětmi. Nejstaršímu Aloisovi bylo pět a půl roku, Antonínovi 4 roky, Františkovi 2 roky a nejmladšímu Gustavovi tři měsíce. S penzí 30 zlatých měsíčně se jejich stařečná maminka těžce protloukala životem. Po manželově smrti bydleli na Smíchově v Plzeňské ulici – v místě, kde dnes vyústuje Strahovský tunel – v domě U Kola, který patřil rodině Havlíkově. Její rodiče jí pomáhali s obživou a letní prázdniny trávil chlapci ve mlýně, kde dědečkoví pomáhali při různých pracích.

Antonín B. Svojsík vystudoval gymnasium a učitelský ústav, po maturitě učil pět let na obecné škole, v l. 1901 – 1914 vyučoval tělesnou výchovu na žižkovské reálce a od

r. 1914 do r. 1937 na reálném gymnasiu v Křemencově ulici. Miloval přírodu a cestování. V 18 letech prošel s kamarády pěšky Moravu, Tatry, Budapešť. O prázdninách postupně poznával Itálii, Francii, Španělsko, Alžír, Řecko, Palestinu a Egypt. Cestování se mu stalo takřka denním chlebem. V Anglii byl 3 krát, v Itálii 27 krát, navštívil Švédsko, Dánsko, Holandsko, Rumunsko, Rusko i Polsko. Na učitelském ústavu se zdokonalil ve zpěvu a spolu s celoživotním kamarádem Novákem a přáteli Mikolášem a Černým založili Učitelské pěvecké kvarteto, později přejmenované na České pěvecké kvarteto, v němž zpíval druhý baryton. Byl v kvartetu nejmladší, proto se podepisoval Benjamin. Koncertovali doma i v cizině a v r. 1902 se vydali i do Ameriky. Cesta stála 320 korun, na pobyt a cestu zpět si vydělali 30 koncerty. Po koncertech na Balkáně, v Palestině a v Egyptě zamířili na cestu kolem světa. V letech 1905 – 1906 uspořádali 107 koncertů v Americe, Indii, Japonsku a Číně. Na koncertních turné ho doprovázeli i jeho bratři. Stal se jednatelem Umělecké besedy a zasloužil se o vznik Hudební matice, jež vydávala česká hudební díla. Tuto činnost vyvíjel přes 20 let.

Hned po maturitě vstoupil do Sokola. V 19 letech se stal náčelníkem jednoty ve Slivinci, ve 23 letech byl zvolen náčelníkem župy Jungmannovy. Jako učitel tělocviku propagoval pohyb v přírodě, plavání, hry, ne honbu za rekordy. Zaváděl letní tábory v přírodě. Když v Anglii vznikl skauting, seznámil se s jeho činností a prostudoval knihu Baden – Powella: Scouting for boys. O letních prázdninách v r. 1911 pozorně sledoval práci skautů v Anglii a při zpáteční cestě čerpal zkušenosti i ve Švédsku, Belgii a Dánsku. Po návratu spolu s Adolfem Stránským přeložil Powellovu knihu do češtiny a zpracoval směrnice. Hned po prázdninách vytvořil první oddíl ze žáků žižkovské reálky. Chodili na vycházky do okolí (Pro-

kopské údolí, Radotín). V roce 1912 založil Skautský odbor při Svazu spolků. Radil se s mnoha významnými osobnostmi, pořádal přednášky, vydal spisek Český skaut a knížku Základy junáctví, zavedl kursy pro skautské vůdce. Začal pořádat první letní tábory pod hradem Lipnicí. Jelikož vznikaly oddíly v mnoha místech Čech, zejména ve městech, byla 15. 6. 1914 založena samostatná organizace Junák – český skaut. Jméno Junák navrhl zemský školní inspektor F. Bílý. Plechový trojúhelník s postavou řeckého atleta a názvem organizace se stal junáckým odznakem. V r. 1915 vznikl Odbor pro dívčí skauting, pod vedením dr. Berkovcové, začal vycházet časopis Junák a byl založen Svaz junáků – skautů RČS, jehož se stal náčelníkem. Svojsík začal vydávat časopis Vůdce. V r. 1922 měl svaz 760 oddílů a 19 600 členů. V r. 1931 se v Praze v Královské oboře uskutečnil týdenní Tábor slovanských skautů. Z 5 000 účastníků byly 3 000 cizinců. V parku za výstavištěm bylo vybudováno 24 ukázkových táborů, každý jiný.

Značné vypětí sil a hospodářské starosti zavinily poruchu jeho srdeční činnosti. O prázdninách r. 1938 odjel do Ruska, aby se seznámil s výchovou ruské mládeže. Nezvyklou stravu, úmorná vedra a nepohodlné cestování těžce snášel. Vrátil se 2. 8. a za týden dostal vysoké horečky. Z Dobřichovic byl 8. 9. převezen do pražského bytu, 14. 9. do podolského sanatoria, kde 17. 9. zemřel. Přivezl si tyfové onemocnění a nakonec podlehl hnisavému zánětu plic. 3 000 skautů ho doprovodily z chrámu sv. Ludmily na Vinohradech až na Vyšehrad. Na hrobě je jeho busta a skautská lilie, která dodnes zůstává hlavním skautským symbolem.

Po 2. světové válce se doslova vyrojily další organizace: Skauti práce, Skauti DTJ, Skauti – socialisté, Psohlavci, Děti přírody, Děti svobody. Činnost skautů byla za dobu trvání organizace třikrát úředně zakázána, ale vždy byla po uplynutí totalitních vlád

zнову obnovena. V Dobřichovicích vznikla skautská organizace pravděpodobně až v r. 1945. Přejeme současným skautům a skautkám zdar v jejich konání a děkujeme všem jejich bývalým i současným vedoucím za jejich obětavou a nezištnou práci s dětmi.

...

Svoji budoucí ženu poznal A. B. Svojsík na Žofíně, kde vystupoval s pěveckým kvartetem. Julii Stránské (1889 – 1969) bylo 17 let, jemu 30. Její maminka vyučovala zpěv v pražské Pivodově škole. 13. 10. 1906 se poznali, 13. 10. 1908 se zasnoubili a 13. 10. 1909 se vzali. R. 1910 se narodila dcera Ludmila (Miluška), r. 1913 syn Jiří a r. 1921 syn Antonín. V r. 1917 koupil v Letech zahradní domek. Po 21 let v něm s rodinou trávil volný čas, oséval záhony, sázel zeleninu i květiny, ošetřoval stromy. Oblíbil si koupání v Berounce a opalování. Odpoledne a večer se scházela společnost. Žena Julie hrála na klavír

a zpívala, a tak se vzájemně doprovázeli. Rovněž rádi pozorovali hvězdy a hledali souhvězdí. V neděli dopoledne choďoval se svými dětmi do nedalekého Karlíka, kde v kostele na kůru hrával na varhany a zpíval. Scházeli se tu známí hudebníci a zpěváci, také z Národního divadla. Naposled tu byl, než odejel do Ruska, v červenci 1938. Od r. 1921 jezdíval s rodinou do Itálie k moři. Rád závodil s dětmi v plavání na dálku. Miloval moře, západy slunce, italskou přírodu. (Dcera se po svatbě odstěhovala do Říma, kde manžel dr. Stáň pracoval na velvyslanectví a později se stal velvyslancem.)

A. B. Svojsík a jeho tři bratři měli silný vztah k Dobřichovicím. Bylo to dáno rodovým poutem. Jejich matka Ludmila byla jedním ze 13 dětí mlynáře a sekerníka Františka Havlíka, který v roce 1856 koupil od křižovníků dobřichovický mlýn.

Všichni 4 sourozenci se stali známými a výraznými osobnostmi. Alois, kněz, cestovatel, autor knihy o Japonsku. Antonín, stře-

doškolský profesor a zakladatel skautingu v Čechách. Gustav, operní zpěvák a koncertní ředitel. František, advokát.

Dříve než Antonín v roce 1917 koupil domek v Letech, Gustav koupil vilu v Dobřichovicích nad nádražím (v sousední vile,

postavené později, tragicky zemřel jeho syn Gustav ml. s celou rodinou, včetně maminky – vdovy po Gustavovi). František si v roce 1940 postavil vilu nad tenis (kterou pak jeho potomci prodali mimo rodinu).

Zpracovala Jana Váňová

JANA NEUBERTOVÁ

(*28. 8. 1924 – †30. 3. 2012)

„V Dobřichovicích jsme se s mým bratrem Karlem zapojili do místního Sokola, kde jsme zjistili, že Standa Hrubý hledá pro divadlo mezi Sokoly herce. Jelikož jsme byli nově přichozí, přihlásili jsme se též. Standa, čili Slávek Hrubý, byl z nás nejstarší. Okolo třicítky, ostatní jsme byli tak zvaní zajíci, mezi 16 - 22 lety, nezkušení s tím, co příprava představení obnáší, výběr hry, obsazení rolí, vyjednání sálu, režie, výprava, světlo a tak dále. Vedle statku Fürstů, kde jsme měli kancelář, bydleli Richtermocovi, kteří přišli rovněž z pohraničí z Ústí n. Labem. Pan Richtermoc byl zaměstnancem dráhy a měli dvě dospělé děti. Láda byl již zaměstnán na obecním úřadě, jelikož uměl německy, a Vlasta, jeho sestra, byla přibližně stejně stará jako já. Přihlásili se také z místních sokolů, jako bratři Jiří a Eda Geisslerovi, sourozenci Lola a Vladimír Marzjovi a další. Bylo nás už dost. Tak Standa - Slávek, tak jsme mu říkali, měl již připravenou divadelní hru Josefa Štolby „Na letním bytě“. Hrál se U Rousků, kde byl taneční sál, přilehlý k hospodě pana Rouska. Jevišťátko o velikosti 6 x 5 metrů, herec basketbalové výšky by klidně dosáhl

na strop. Za jevištěm šatnička okolo 10 m2. Ale jak se nám tam hrálo! Kolik radostných večerů celému souboru přinesl ten skromný stánek! Už 3. srpna 1940 byla premiéra první hry. Na plakátech se hlásalo, že Malá scéna uvádí hru J. Štolby „Na letním bytě“. Byla to nenáročná komedie, ale bavili jsme se všichni - soubor i diváci. Premiéra měla takový úspěch, že hned druhý den ráno přes plakáty byly přelepeny šikmé pásy „Opakuje se 6. srpna“. Další představení, Karešova veselohra „Ryba a host třetí den“, byla už za necelých 7 neděl, 14. září, repríza za 3 dny a 2. listopadu další premiéra, hra Jiřího Hory „Bártova pomsta“, vesnické drama. Nesmíme zapomenout, že se přišlo do prázdného jeviště, kde nebylo nic než 3 žárovky. Takže všichni, co hráli, museli také všechno připravit, nebyly dotace, jako dnes, ani sponzoři. Nýbrž „Umělecký soubor“. Každý musel u svých rodičů vyžebrať nějakou korunu na nákup - na latě, na papírové lepenky, ze kterých se vlastně rukama vyráběly kulisy, nakoupit dráty, objímky a žárovky na pořízení světla a s holými rukama se na jaře začalo ke spokojenosti všech nás účinkujících

KULTURNÍ PŘEHLED

na červen, červenec, srpen a září 2012

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

hrát. A už 4. ledna 1941 se hrála „Oblaka“ od J. Kvapila a 5. dubna od Víkové-Kunětické „Cop“. Od 3. do 11. května byla sehraána 4 představení operetky „Čechy krásné, Čechy mé“ od autorů Tůmy a Diviše.

Měli jsme to štěstí, že tehdy byl mezi námi dobřichovický regenschori pan Fejfer, kdysi ředitel hudební školy v Táboře, a že se také nedávno přistěhovali. Chtěla jsem pokračovat ve hře na klavír s vedením učitele, hledala jsem, až jsem našla. V sousedství jsem slyšela hrát pěkně někoho na violoncello, tak jsem si dodala odvahy a zaklepala jsem na dveře. Přišel mi otevřít mladý, pěkný muž a ptal se, co si přeji. Když jsem mu řekla, že jsme se přistěhovali, a že když jsem uslyšela hrát na cello, tak jsem se rozhodla, že asi bude znát někoho, kdo vyučuje na klavír. Řekl mi, že jeho otec měl hudební školu v Táboře a že se také nedávno přistěhovali a dal mi adresu a jeho doporučení, abych se optala. Byl to onen pan ředitel Gustav Fejfer, už v penzi a učil na několik nástrojů a také na klavír. Předvedla jsem mu, jak hraji, a přihlásila jsem se. Říkala jsem, že jsem měla učitelku a ta neuměla intonaci a já jsem hrála jen valčíky. „To nevádí, to se všechno dohoní“. A měl pravdu. Byl vdovec a měl čtyři potomky. Vychoval je jako rodinný orchestr. Nejstarší Augustin, zvaný Bambus, měl dirigentskou konzervatoř i na bicí. V našem orchestru hrál na harmonium. Anna, provdaná Tauberová, hrála na basu, Jan na violoncello, Magda byla klavíristka a doprovázela nás při našich rolích. Obě byly dcery učitelky, prostě muzikantská rodina. Na oplátku se mě ptal, že někdo z okolí krásně zpívá, jestli nevím, kdo to je. Říkala jsem, že jsem to já a že bych ráda šla na pěveckou konzervatoř. A že s bratrem zpíváme společně. Že má také krásný hlas, ale on už chodí na Aka-

demii výtvarných umění k architektu Gočárovci. Také jsem mu ještě říkala, že jsme zpívali na kůru v kostele při svatbě od Bedřicha Smetany „Věrné milování“. Mladý Vladimír Fürst (ženich) o tom věděl a pro nevěstu to bylo překvapení. Rovněž z vděčnosti, že jeho otec byl tak laskav a přenechal nám místo v jeho statku na stavební kancelář při příchodu do Dobřichovic.“

Úryvek ze vzpomínek Jany Neubertové, které péčí rodiny vydal jako soukromý tisk v roce 2010 Jan Neubert, připomíná příchod autorky do Dobřichovic. Rodina duchcovského stavitele Karla Kudrny byla nucena po odtržení Sudet odejít do vnitrozemí a nový domov našla v Dobřichovicích. Jeho děti Jana a Karel se záhy staly výraznými hereckými a pěveckými osobnostmi Nové scény, Karel také jako scénograf a výtvarník plakátů. Sotva nastoupenou pěveckou dráhu Jany Kudrnové zhatilo totální nasažení, z něhož se vrátila s poškozenými hlasy. V roce 1950 se provdala za Karla Neuberta, s nímž se seznámila v roce 1943 na Nové scéně. V jejích vzpomínkách je příznačná věta: „Umyslela jsem si, že když o mně neuslyší celý svět jako o zpěvačce, jak mi prorokovali odborníci jako Vilém Zitek - zpěvák z ND, který mě slyšel zpívat, než jsem přišla o hlas, tak alespoň o Karlovi jako fotografovi.“ Dokázala to.

Svého manžela následovala do Všenor, v roce 1964 se rodina již čtyřčlenná přestěhovala do kudrnovského domu v Dobřichovicích, postaveného po útěku z Duchcova, a už jej neopustila. Jana Neubertová zemřela 30. března letošního roku v pozhnaném věku 87 let.

o

V sobotu 12. 5. začaly Farmářské trhy!

A budou každou další lichou sobotu u residence (zámku) pod lípou s výjimkou 1. září. Organizaci zajišťuje město, pokud budete chtít sami prodat přebytky ze zahrady, neváhejte se přihlásit na kultura@dobrichovice.cz. Kdo, kdy a co bude prodávat na našich trzích můžete sledovat na www.dobrichovicketrhy.cz

VÝSTAVY

Červen v residenci bude patřit fotografiím s názvem Island objektivem Václava Šebka. Vernisáží 8. července zahájí výstavu ve velkém sále, v chodbě i v sále MUDr. F. Fürsta **KK3 Klub konkrétních o.s.** Více o společenství umělců různého zaměření na www.kk3.eu. V chodbě, kterou přijdete do sálu Dr. Fürsta, se připojí s výstavou obrázků pana **Miroslava Erlicha** všenorový Domov pro seniory.

Na druhou polovinu srpna je naplánovaná výstava skupiny s názvem RASTR. Je volným sdružením čtyř umělců: Miloš Englberth, Jindřich Hájek, Jakub Kándl (malíři) a Jiří Macht (fotograf). Od září do zhruba poloviny října se chystá výstava s názvem „Architektura Dobřichovic ve stavebních plánech 19. a první poloviny 20. století.“ Tato výstava je pořádána městem Dobřichovice ve spolupráci se Státním okresním archivem Praha-západ a Národním památkovým ústavem ČR.

Červen

1. června, pátek – residence Křížovníků (zámek) ve 20:30

Dobřichovické divadelní slavnosti začínají muzikálem *Noc na Karlštejně*. Program přinášíme na s. 40. Podrobnosti na stránkách města a na www.divadlodds.cz.

2. června, sobota – pod residencí od 14:00

Středověké slavnosti a Královský průvod

9. a 23. června, sobota – u residence pod lípou 8:00 - 12:00

Farmářské trhy, aktualita na www.dobrichovicketrhy.cz

9. června, kostel Karlík 19:00

Cembalistku Sylvii Georgievu doprovodí na klavír Prof. J. Šaroun.

10. června, neděle v 15:00 a v 16:00

Vítání nově narozených dětí – od 15 hod., následuje od 16 hod. přivítání občanů přistěhovavších se do našeho města v loňském roce.

15. a 16. června, nádvoří residence, 21:00

Představení Dobřichovické divadelní společnosti: *Leona si pospíšila a Nebožka panina matka*. Autorem dvou komediálních aktovek je George Feydeau.

23. června, kostel Karlík 19:00

Prof. J. Šaroun si pozval Stanislavu Michalcovou (alt) a Otakara Hájka (klarinet) a postará se i o klavírní doprovod.

24. června, neděle – zahrada MŠ od 13:30 a park od 17:30

Svatojánské slavnosti a Slavnost vyřazování předškoláků ze školky.

25. a 27. června, pondělí a středa – křižovnická residence 19:00

Malý princ - představení dětského dramatického souboru Kukadýlko při ZŠ a DDS Dobřichovice.

Červenec

7. a 21. července – u residence pod lípou od 8 - 12

Farmářské trhy

8. července sál a chodba v residenci i v sále Dr. Fürsta

Výstava umělců různého zaměření s názvem **KK3 Klub konkretistů o.s.** Více o společenství umělců na www.kk3.eu.

7., 8., 10., 12. a 13. července, nádvoří residence 21:00

muzikál Zvonokosy v podání DDS v režii Petra Říhy

20.- 22. a 26 -28. července, nádvoří residence 21:00

Muzikál SVĚTÁCI, který momentálně připravuje dobřichovický divadelní soubor opět v režii Petra Říhy.

26. července až 2. srpna, residence

Již po dvanácté budou probíhat nejen za podpory města Dobřichovice Dobřichovické mistrovské kursy posluchačů konservatoří z ČR a zahraničí pod vedením profesora konservatoře a violisty Karla Doležala a dalších vyučujících. Mistrovské kursy budou opět zaměřeny na výuku a zdokonalování se ve hře na housle, violu, violoncello a hoboj. Nebude chybět nabídka mimořádně kvalitních koncertů pro širokou veřejnost. www.stringmastercourses.net

Srpen

4. a 18. srpna, u residence pod lípou od 8-12

Farmářské trhy

5. -12. srpna, zámek i kostel Karlík

Festival Musica viva 2012, připravuje soubor Ludus musicus.

11. srpna, u residence pod lípou od 14:00

Dixieland v Dobřichovicích – odpoledne plné dixielandové muziky.

Září

1. září, sobota – křižovnická residence

Vinařské slavnosti

8. září, sobota – u residence pod lípou

Dobřichovická Alotria

15. a 29. září - u residence pod lípou od 8-12

Farmářské trhy

„MÁ-LI SOCHA VLASTNÍ PŘÍBĚH čas při práci na ní plyne jinak“

Sochař Petr Váňa dokončil sv. Jana Nepomuckého, který pak zmizel lidským očím. Dělá sochy, nejčastěji z kamene a s náboženskou tematikou, organizuje obroční dobřichovická symposia Cesta mramoru, vystavuje. O práci karlického sochaře Petra Váni se ví a mluví daleko mimo náš region. Díky dvěma projektům z poslední doby ještě více než dřív.

Jaký má smysl udělat sochu Jana Nepomuckého, která stojí čtyřicet metrů pod vodou?

Nejdřív, když s tím za mnou loni v létě potápěli ze slapského Willyteamu přišli, se mi to

taky zdálo divné, ale dost brzo jsem změnil názor. Jde o návrat sochy na místo, kde kdysi stála její slavná předchůdkyně. Myslím si, že když se socha vrací zpátky, vrátí se s ní do krajiny taky kus zmizelé duše.

Tenhle Jan Nepomucký původně chránil voráře proplovající na Vltavě nebezpečné Svatojánské proudy.

Ze Smetanovy Vltavy si ten motiv každý pamatuje. Býval to nejnebezpečnější úsek řeky, zahynulo tam hodně lidí. Takže tam v roce 1643 na skále zvané Sedlo vztyčili takzvaný Ferdinandův sloup, pojmenovaný podle předchozího císaře, a poblíž sochu svatého Jana Nepomuckého, podle které pak ty proudy dostaly svoje jméno. V padesátých letech minulého století, při stavbě Slapské přehrady, to všechno přemístili dolů pod hráz. A před pár lety se potápeči z Willyteamu rozhodli vrátit ty věci zpátky na své místo. V roce 2008 se na dno přehrady vrátila zmenšená replika sloupu. A pak se mě zeptali, jestli bych pod vodu udělal nového Jana Nepomuckého.

V čem se liší socha pod vodu od sochy na vzduchu?

Bude stát v prostředí, kde platí Archimédův zákon, takže člověk si může dovolit věci, které by mu u normální sochy neprošly. Tenhle Jan Nepomucký má ruce vysoko nad hlavou a na nich se vznášá kamenný anděl. Kdyby mu nepomáhala voda, ta socha by to nevydržela.

Tvůj svatý Jan se i jinak liší od soch, které stávají například na mostech.

Svatého Jana Nepomuckého bylo zvykem dělat podle jeho první a nejslavnější sochy vůbec, od Brokoffa, která stojí od roku 1683 na Karlově mostě. Já jsem spíš než z téhle tradiční verze vyšel ze svých vlastních představ o něm. Jan z Pomuku byl vynikající člověk své doby, byl kanovníkem vyšehradské kapituly, což byla koncem 14. století významná instituce. Zemřel jako hrdina, když bránil královnu proti králi. Postavit se moci je odvážný čin i dneska, a tím spíš to platilo za dob Václava IV. Musel to být zvláštní člověk, když smrt královny vysvětloval slovy, že ji prý náhodou roztrhal jeho lovecký pes.

Představoval jsem si, že Jan královnu možná platonicky miloval, a Václav IV. ho za to dal ztrestat. Je známo, že když kati kanovníka před smrtí mučili, král se toho zúčastnil a vlastnoručně mu pátil bok žhavým železem. Moje socha zachycuje svatého Jana Nepomuckého v posledním okamžiku jeho života. Napůl ještě v tomto, a napůl už na onom světě. Anděl, který mu přichází naproti, má tvář krásné a milované ženy.

Byla práce pod vodu ještě v ničem jiná než u normální sochy? Musels třeba volit jiný materiál, než jsi zvyklý?

Ani ne, vybral jsem božanovský pískovec, tvrdý křemičitý kámen. Stejný, z jakého je zbudované i dno přehrady, tak by tam socha měla vydržet. Celé je to vyrobené ze dvou různých kusů, které se dohromady spojí až pod vodou.

Jak dlouho Ti práce na soše trvala?

Když započítám i přípravné studie, tak zhruba půl roku. Podle nich se teď odlije i pět zmenšených bronzových kopií. Jeden z těch pět bronzů už má místo: přijde do římského Nepomucena, kde až doteď svého svatého Jana neměli. V polovině listopadu ho tam přijede vysvětit arcibiskup Duka. No a ty zbylé se možná vydraží na výstavě, kterou uspořádáme na podzim a kde budou k vidění skici, fotky a videa zachycující celý dlouhý vznik hlavní sochy.

Byla to pro Tebe výjimečná socha?

Byla, ale výjimečné sochy teď v poslední době vlastně dělám pořád, mám nějaké šťastné období. Naposled si ode mě z Moravy objednali Cyrila a Metoděje. Chci je udělat jako spojitou sochu, jakousi lidskou bránu, již lidé budou moci procházet. Taky kámen pro ni si promyšlím. Musí být z jihu, odkud k nám bratři přišli i kde později zemřeli. Takže pro ten kámen pojedeme do Soluně, odtamtud ho převezeme lodí do Itálie, kde sochu vytesám, a pak ji dopravíme sem. Začne to za chvíli,

už v červnu. A mimoto musím dodělat ještě jednoho Jana Nepomuckého, tentokrát kopii původní Platzerovy sochy pro náměstí v Mníšku. Taky má s sebou anděla, jako ten můj podvodní, ale jinak.

Čekal jsem, že zmíníš taky Mariánský sloup pro Staroměstské náměstí v Praze. Na konci dubna v Lidovkách napsali, že se ta věc konečně dává do pohybu.

Máš pravdu, zabývám se tím projektem už od roku 1996 a za tu dobu jsem o znovuvztyčení sloupu jednal snad se všemi pražskými primátory. Ale až teď Bohuslav Svoboda řekl, že tu věc podporuje.

Za tu dobu jsi vytesal jak dřik sloupu (z kamene, který jsi přivezl z Indie), tak kopii původní sochy Panny Marie. Je tedy Mariánský sloup připravený ke stavbě?

Je hotový tak z osmdesáti pěti procent. Zbývá dodělat sloupovou hlavici a dosekat anděly, to ale bude možné až po osazení sloupu na místě. Plus různé takzvané doplňkové kamenické práce, kterých ale bude docela dost, ten sloup bude přece jenom vysoký patnáct metrů a dohromady to dělá sto tun kamene.

Co se tedy teď bude se sloupem dít?

Město Praha zřejmě ještě letos nechá na náměstí sejmut dlažbu a dá provést archeologický průzkum. Pak bude potřeba vyrobit šestnáct kamenných základových bloků, na kterých bude sloup stát. Mám vizi, že by se to mohlo dělat podobně jako při stavbě Národního divadla. Své kameny by dodala česká města, která mají na náměstích vlastní mariánské sloupy. Je jich dost, mnohem víc než šestnáct.

A pak začnou kamenické úpravy, na které sám se svými pomocníky nestačím. Takže k nim přizvu lidi, jimž na Mariánském sloupu do té míry záleží, že budou schopni přispět i vlastníma rukama. Náradí jim půjčím, budou si muset přinést jen své vlastní montérky.

Máš i časový odhad, kdy by sloup mohl stát?

V polovině srpna 2013 ho chceme začít vztyčovat. Když všechno půjde dobře, odhalíme ho 3. listopadu 2013, devadesát pět let od chvíle, kdy ho Franta Sauer a spol. povalili.

Bude to zajímavé, až katolický Mariánský sloup s protestantským Janem Hussem budou na Staroměstském náměstí opět pohromadě. Předtím, za první světové války, tam spolu vydrželi jen tři roky.

Mé babičce bylo šest let, když byl původní Mariánský sloup stržen. A jednou mi vyprávěla proroctví, podle něhož až prý bude jednou sloup znovu vztyčen, život v zemích Koruny české se vrátí k lepšímu.

Věříš, že socha může mít takovou moc?

Věřím, že socha může způsobit, aby lidé mysleli stejným směrem, a že se tím může uvolnit pozitivní energie.

Máš teď šťastné období, jsi ale taky hodně zaměstnaný. Jak moc pracuješ?

Ráno vstanu po sedmé, když naše holky odejdou z koupelny, a jdu si zaběhat. V devět začnu sekat do kamene a dělám tak do šesti sedmi do večera. Pak jsem chvíli s rodinou a potom jdu zas do ateliéru, kde kreslím a vymýšlím. Spoustu pracovních věcí si taky řeším ve snech, hlava mi úplně nevypíná ani v noci. V létě, kdy je práce nejvíc, naspím tak čtyři hodiny denně.

Býváš unavený?

Viš, co je zvláštní? Ať má člověk práce sebevíc, tak když dělá na důležité soše, která má svůj vlastní důležitý příběh, začne mu čas plynout jinak. Ta práce ho chrání. Kdyby si připustil, že je utahanej, čas by mu začal plynout normálně a on by ji nestihnul.

Pavel Kosatík

fotografie k článku naleznete na str. 43

POZVÁNKA „ASPOŇ“ NA VÝSTAVU

Vzhledem k tomu, že vernisáž výstavy „Konjunkce a disjunkce“ už proběhla, zveme touto pozvánkou aspoň na výstavu samotnou; je v budově děkanátu Matematicko-fyzikální fakulty UK v Praze 2, Ke Karlovu 3 a potrvá do 27. června. Na zmíněné vernisáži, která se uskutečnila v podvečer 3. máje, byli kromě několika desítek umělců - i vědeckých občanů také někteří členové redakční rady Kukát-

ka, kteří jednomu z autorů vystavených děl (shodou okolností tomu dobřichovickému) položili několik otázek. Na jejich znění si už sice nevzpomínají, ale Mistrovu odpověď na jednu z nich si zapamatovali: „Když jsem před devětapadesáti lety jako začínající student matfyzu poprvé vstoupil do této budovy, netušil jsem, že jednou nastane doba, kdy v ní budu viset.“

Redakce

MARINKA NÁS INSPIROVALA

V minulém čísle Kukátka jsme se teprve loučili s festivalem *Musica viva 2011* a v tomto současném s potěšením vítáme nový ročník 2012. Soubor *Ludus musicus* jej zahájil v neděli 6. 5. dalším z výročních májových vzpomínání na Karla Hynka Máchu. Na programu byla povídka *Marinka* v přednesu Justina Svobody záramovaná dobovou hudbou, většinou písněmi vlasteneckých básníků a skladatelů první poloviny 19. století. Milé oživení přinesl tanec V. Rozhoňové a V. Kočího ze sdružení *Società*

di danza, které se zabývá historickými tanci, nechybělo ani pohoštění s májovým vínem v hlavní roli. Mohli jsme si připadat jako účastníci příjemného setkání v salonu kultivované, vlasteneckého zápalu plně středostavovské společnosti. Neformální domácí muzicírování spojené s předcítáním a tancem obohacovalo život v časech, kdy nestačilo stisknout knoflík a nechat se bavit čímsi digitalizovaným. Možná si příště něco podobného zkusíme i sami doma.

J. Soukupová

DO LITNĚ SE VRÁTÍ HUDBA

Festival v Litni připomene významnou pěvkyni

První zářijový víkend se v areálu zámku v Litni uskuteční první ročník hudebního festivalu věnovaný Jarmile Novotné.

V Litni a okolí se na Jarmilu Novotnou (1907–1994) a její jedinečný hlas ještě dobře pamatují. Do rodinného sídla Daubkových, kam se slavná česká sopranistka po svatbě s Jiřím Daubkem nastěhovala, které milovala a odkud musela v roce 1938 uprchnout, se po válce nakrátko vrátila. S majetkem, který rodina Daubků – schopných hospodářů, průmyslníků a mecenášů umění – spravovala, se však jako mnoho jiných musela po roce 1948 opět rozloučit.

Dnešní stav liteňského zámku a okolních budov odpovídá více než čtyřiceti letům postupného chátrání a bezuzdné devastace.

Vrátit život této památce, kde se v druhé polovině 19. století setkávali umělci generace Národního divadla (bratři Mánesové, sochař Václav Myslbek, malíři Max Pirner, František Ženíšek, Vojtěch Hynais či spisovatel Svatoopluk Čech), chce nově založené občanské sdružení Zámek Liteň. Dlouhou dobu nedobytný areál s půvabným parkem se díky současným majitelům opět otevírá veřejnosti při příležitosti kulturních, sportovních a společenských akcí (Loučení s létem, hasičské a dětské odpoledne, pálení čarodějnic...). Vyvrcholením letošní série a snad i začátkem tradice bude Festival Jarmily Novotné, jehož první ročník se v Litni odehraje 8. a 9. září. Díky účasti zahraničních umělců a spolupráci s mezinárodními institucemi by jeho význam měl postupně přesáhnout hranice regionu.

Na prvním ročníku Festivalu Jarmily Novotné vystoupí například sopranistka Martina Sehylová – absolventka Pražské konzervatoře a v současnosti studentka operního zpěvu v italském Pesaru. Na recitálu se představí

další velmi nadějná česká pěvkyně, mezzosopranistka Alžběta Vomáčková. Ta je mj. laureátkou ceny Jarmily Novotné z Dvořákovy pěvecké soutěže v Karlových Varech a mezi její čerstvé úspěchy patří ceny ze soutěží v Rakousku a na Slovensku.

Festivalu se osobně zúčastní jediný žijící potomek paní Novotné George Daubek, který ze svého domova v USA přiveze unikátní archivní dokumenty z pozůstalosti své matky. Jeho dcera Tatiana pokračuje v hudební tradici rodiny: právě absolvovala barokní housle na proslulé Juilliard School v New Yorku a do Litně přijíždí se svým kolegou, hobojistou Gonzalem Ruizem. Ruizova nahrávka Bachovy suity h moll byla nominována na cenu Grammy a čeští posluchači si budou moci neznámé aranžmá této oblíbené barokní kompozice vyslechnout jako první v Evropě za doprovodu renomovaných hráčů na dobové nástroje.

Nejmladší generaci nebo lidi dosud nezasažené klasickou hudbou by mohlo zaujmout sobotní odpolední open-air představení Prodané nevěsty v netradiční úpravě mladého skladatele Petra Wajsara. Tato hravá inscenace vzbudila pozitivní reakce při svém uvedení v Českém muzeu hudby a přírodní kulisy liteňského parku jí budou určitě slušet.

Festival Jarmily Novotné začíná poměrně skromně, cílem je však vybudovat renomovanou přehlídku, na niž navážou další aktivity a projekty – např. vydání nahrávek této pěvkyně, promítání filmů, kde zazářila jako herečka, vznik multimediální expozice, pořádání pěveckých a tvůrčích dílen a podobně.

Dita Hradecká

LETNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL
MUSICA VIVA
5. - 12. SRPNA 2012

Letošní ročník hudebního festivalu již začal 6. 5. magickým textem Máchovy Marinky. Hlavní část festivalu proběhne opět v létě, proto jsme položili několik otázek jeho hlavnímu organizátorovi, p. Františku Běhounkovi.

Kukáto: Je již znám termín letního festivalového týdne?

F. Běhounek: Ano, letní část proběhne od neděle 5. 8. do 12. 8. Mimochodem: bude to již 7. ročník ...

K.: Kde se budou koncerty konat?

F. B.: Vše bude jako v minulých letech, koncerty budou jak v dobřichovické křížovnické residenci, tak v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku.

K.: Na co se můžeme těšit?

F. B.: Letní část festivalu je zatím ve stadiu příprav a jednání, naše pozvání přijal např. soubor bicích nástrojů České filharmonie, přijedou také pánové Jaroslav Konečný s Tomášem Najbrtem. Samozřejmě vystoupí také pořádající soubor Ludus musicus, tentokrát s

tanečním souborem Regii Caroli regis (<http://www.skolatance.cz/tanecni-soubor-regii-caroli-regis/>). Vše další závisí na finančním zajištění, o němž se stále jedná. Festival uspořádá agentura Ludus musicus ve spolupráci s Prof. J. Šarounem. A ještě mi dovolu malou glossu: současná nedobrá finanční situace ubírá sponzory i výši příspěvků. Je jasné, že pořádání akcí tohoto druhu se tím výrazně komplikuje. Pokud by se našel někdo, kdo by chtěl jakkoliv podpořit buď festival jako celek, nebo některé z festivalových vystoupení, bude samozřejmě velice srdečně vítán ...

K.: Děkujeme za rozhovor a těšíme se na dobrou a hlavně živou hudbu.

FOTBALOVÉ AKTUALITY

Letošní jaro je pro fotbal v Dobřichovicích tak trochu nezvyklé. Zatímco v uplynulých 7 až 9 letech zpravidla útočil A tým mužů ve svých soutěžích na přičky nejvyšší, Běčko naopak téměř vždy patřilo k celkům nejslabším, potýkalo se s nedostatkem hráčů a často dostávalo od soupeřů pořádné nakládačky. Tentokrát je to všechno jinak. Áčko hraje prvním rokem nejvyšší soutěž v historii - KRAJSKÝ PŘEBOR a nemá to vůbec lehké. Neče-

kaně rychlý postup z I. A třídy do KP zaskočil i leckteré funkcionáře našeho oddílu. Na tak vysokou soutěž je potřeba splňovat řadu náročných podmínek a samozřejmě je i nezbytné posílení hráčského kádru. To se v krátké letní přestávce nepodařilo naplnit, což se také v podzimní části soutěže projevilo, takže družstvo nakonec obsadilo až 13. místo v 16. členné tabulce, a to se ziskem pouhých čtrnácti bodů. Na jaře se sice tým podařilo

doplnit, přesto se ale tentokrát bojuje jen o záchranu. Všichni věříme, že se to podaří, neboť dosavadní jarní výsledky jsou povzbudivé. Podařilo se již získat dalších 16 bodů, za 4 vítězství a 4 remízy. Pouze 2× se prohrálo. V tabulce jsme se posunuli výše - na 11. místo se ziskem 30 bodů. Áčko kromě toho také hraje Pohár FAČR, kde přešlo přes Spartak Rožmitál, Tatran Všenory a ČLU Beroun až do čtvrtfinále, takže se probojovalo mezi osm nejlepších celků ve středočeské oblasti! Milým překvapením jsou výkony obnoveného B týmu, který vede svoje oddělení IV. třídy s devítibodovým náskokem. Po mnohaletých peripetiích s předešlymi Běčky, máme konečně družstvo na slušné fotbalové úrovni, z jehož hry se můžeme radovat. Doufáme, že jim dobrá forma vydrží a postup do III. třídy jim už neunikne. Na jaře jsme zaznamenali i zlepšení herního projevu mládežnických družstev. Do-

rostenci i žáci bojují o mistrovské body se střídavými úspěchy, ale oproti podzimu je vidět znatelné zlepšení.

Mladší žáci si připsali také první místo na miniturnaji v Zadní Třebani, kde v rámci oslav založení Ostrovanu Zad. Třebeň porazili domácí 4:1 a Řevnice 4:0.

**ZBÝVAJÍCÍ MISTROVSKÉ ZÁPASY ÁČKA
SO 26. 5. v 10:30 hod.**

Dobřichovice - Louňovice (hřiště Řevnice)

SO 2. 6. v 17:00 hod.

Český Brod - Dobřichovice

SO 9. 6. v 10:30 hod.

Dobřichovice - Libiř (hř. Řevnice)

NE 17. 6. v 17:00 hod.

Mnichovo Hradiště - Dobřichovice

Přijďte nás ve zbývajících utkáních povzbudit. Děkujeme.

Za oddíl kopané M. Omáčka

DOBŘICHOVICKÝ VOLEJBAL

SEZONA 2011- 2012

Pro všechna družstva, která svá mistrovská utkání hrají v halách, skončila volejbalová sezona 2011 - 2012 už začátkem dubna. Nebude však na škodu, když si připomeneme, jak si v ní vedla naše družstva.

Muži A, 1. liga

Naši muži skončili v závěrečné tabulce na třetím místě, čímž zopakovali své umístění z loňského roku. V play-off, kam postoupili z druhého místa základní části, vyřadili Slávii Plzeň, ale v semifinále nestačili na Staré Město, kterému podlehli 3:1 na zápasy. V utkání o třetí místo pak porazili družstvo Kladna. Celkovým vítězem první ligy se stalo družstvo Starého Města, které ve finále

play-off porazilo České Budějovice 3:2 na zápasy. Na prvních deseti místech závěrečné tabulky se jednotlivá družstva umístila v pořadí: • Staré Město • České Budějovice • Dobřichovice • Kladno • Benátky • ČZU Praha B • Plzeň • Česká Lípa • MFF Praha • Rakovník

Ženy A, 1. liga

Naše ženy v základní části české skupiny první ligy skončily na pátém místě, což znamenalo, že ve druhé části společně s družstvy na čtvrtém, šestém a sedmém místě a se třemi posledními družstvy skupiny moravské musely o udržení prvoligové příslušnosti bojovat. V této sedmičlen-

né skupině se naše děvčata neztratila, skončila v ní na třetím místě (viz tabulku), takže i v příští sezóně budou hrát první

ligu! V závěrečné tabulce této skupiny; stojí za povšimnutí, že z českých družstev v ní naše děvčata stojí nejvýše:

	V	P	Sety	B
1. TJ Nový Jičín	13	11	54:36	37
2. SK Opava	13	11	54:47	37
3. Sokol Dobřichovice	13	11	51:48	37
4. VK Rokycany	13	11	47:49	37
5. Sokol Nusle	12	12	50:55	36
6. Ped. fak. Č. Budějovice	10	14	49:51	34
7. VSK Universita Brno	10	14	45:54	34

Muži B, krajský přebor 1. třídy

V závěrečné tabulce figurují na pátém místě se stejným počtem bodů jako Kralupy na třetím a Benešov na místě čtvrtém; druhé Tuchlovice mají víc o jediný bod, na místě prvním je s odstupem družstvo Žďárů n. Sázavou.

Ženy B, krajský přebor 1. třídy

Na prvním místě závěrečné tabulky je Mladá Boleslav, druhý je Rakovník A, třetí Příbram a na místě čtvrtém skončila děvčata Sokola Dobřichovice. Vzhledem k tomu, že naše Běčko hrálo všechna svá domácí utkání v Třebově, je toto umístění určitě úspěchem.

Kadetky, krajský přebor

Naše nejmladší volejbalistky skončily se čtyřmi výhrami na osmém místě. Získané

zkušenosti jim jistě umožní toto své umístění v příští sezóně zlepšit.

Ženy C, krajský přebor 2. třídy

Tato soutěž se hraje na venkovních hřištích, první část na podzim, druhá na jaře. Naše Cěčko zakončilo podzimní část na výborném třetím místě za družstvy Komárova a Roztok. Také v jarní části si děvčata vedou zdatně: doma porazila Komárov 3:0 a 3:1, venku Rakovník dvakrát 3:1 a doma hrála s Tuchlovcemi 1:3 a 3:0. Další domácí utkání sehrají 13. května s Roztoky, 26. května s Novým Strašecím a skončí 9. června s Berounem. Podaří se našim děvčatům vybojovat postup do první třídy? Držíme palce!

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Po čtvrtroce opět využívám příležitosti, abych případného zájemce seznámil s činností klubu orientačního běhu v Dobřichovicích. Jarní sezona začala již tradičně v březnu závodem v krásné krajině Českého ráje v blízkosti hradu Kost a pokračovala každý víkend závody naší oblasti, tedy v okolí Prahy. Z výsledků těchto lokálních závodů bych rád zmínil ales-

poň první místo P. Mrázové v Březině u Rokycan, druhé místo J. Paula v Žilině u Kladna, a hezké páté místo Vendulky Rusé v Jedoměřicích u Kladna ve velké konkurenci téměř dvaceti dvanáctiletých dívek.

Za samostatný odstavec stojí zážitky z třídních velikonočních závodů, pořádaných tradičně v okolí Máchova jezera pod ná-

zvem *Velikonoce ve skalách*. Jsme zvyklí, že počasí v této roční době je nestálé, nicméně běžet ve sněhové vánici se nám opravdu příliš často nepoštěstí. Tedy letos jsme si to užili. Naše bojovnost nepřinesla sice žádné umístění na stupních vítězů, ale skončili jsme se ctí, všichni v první třetině až polovině výsledkových listin příslušných kategorií. Posléze nastal květen a s ním i období celostátních závodů. Ty se konají v různých místech naší vlasti, vždy 2 etapy, sobota i neděle. První květnový víkend jsme běhali v podhůří Krkonoš u obce Chvaleč. S fyzicky velmi náročným terénem si nejlépe poradila Pavla Mrázová, která v sobotním závodě ve své kategorii vyhrála. Další dvě etapy těchto závodů se běžely u města Nasavrky, tedy opět ve Východních Čechách. To bylo tedy v krajině naopak rovinaté, ale zase jinak zádrné, orientačně náročné, s mnoha příkopy a rýhami v hustých lesních poros-

tech. A dovolím si napsat, že i zde jsme obstáli. Nejvíce těší hezké třinácté místo Jitky Svobodové, které vybojovala v konkurenci nejlepších 60 žen z celé republiky. Předchozí odstavec o náročnosti by mohl odradit případného zájemce o tento krásný a zdravý sport, proto ho musím doplnit ještě několika slovy. Často se setkávám s tím, že se někdo bojí, že se v lese ztratí. Ano, ztratí. A ne jednou, což vím z vlastní zkušenosti. Ale mapy pro orientační běh jsou tak podrobné, že nezačne-li panikařit, téměř vždy se zase najde. Navíc většina ostatních závodníků, kterých je v lese vždy dostatek, ráda začátečníkovi poradí. Opět vlastní zkušenost, každý závod minimálně jednomu kolegovi ukazují v mapě, kde to vlastně je. Navíc tratě pro začátečníky jsou vždy méně náročné a kontrolní body jsou označené velkými „lampiony“, takže je lze snadno najít.

V. Jaroš

TURNAJE TENISOVÝCH AMATÉRŮ přes léto v Řevnicích

Letos premiérově si můžete zahrát v řevnickém Sportcentru Lidák některý z tenisových turnajů okruhu ATTour. „Jsou určeny amatérským tenistům i registrovaným hráčům do určité úrovně. Těší se obrovská popularitě po celé republice,“ říká trenér Michal Mottl, který se chopil jejich organizace v Řevnicích. Turnaje jsou organizovány do několika úrovní podle kvality hráčů, u mužů do čtyř (Start, Challenge, Sport a Champions), u žen do dvou (Start a Open), vypisují se i soutěže čtyřher a mixů. Všechny turnaje jsou bodovány v rámci série, sestavuje se i žebříček. Každý se může přihlásit přímo u pořadatele (michal.mottl@seznam.cz) nebo přes asociaci

na webu www.attour.cz, kde jsou i podrobné informace o celém projektu, který v současnosti zahrnuje již přes 2 500 tenistů. V Řevnicích na kurtech za Lidákem (nad náměstím Jiřího z Poděbrad, Mníšecká 500) proběhnou během léta tyto turnaje: **sobota 14. 7.** – kategorie Start, tj. pro začátečníky a mírně pokročilé, **sobota 21. 7.** – kategorie Sport, tj. pro pokročilé a dobré hráče, **sobota 4. 8.** – čtyřher, **sobota 18. 8.** – kategorie Sport

Startovné je 400 Kč na hráče u dvouher, u čtyřher pak 300 Kč.

(mm)

SPORTCENTRUM LIĐÁK

vsadilo na pizzu a italskou kuchyni

Posezení na letní zahrádce, originální italskou pizzu nebo čerstvě grilované maso najdete jako novinky Sportcentra Liďák v Řevnicích. „Cíl je jasný: přes léto chceme těžiště naší gastronomie mít venku, kde bude hostům příjemně pod slunečníkem, při muzice, s vůní grilovaného masa anebo italské kuchyně,“ říká Michal Skoumal, který se od jara stará o provoz kuchyně Liďáku.

Když poprvé vstoupil do zrekonstruovaného interiéru Liďáku, okamžitě mu došlo, že tohle nebude hospoda na guláš s pivem. Přišel s nápadem obohatit jídelníček o typickou italskou stravu, žádanou mezi sportovci i u širší veřejnosti. „Všichni si myslí, že Itálie jsou jen těstoviny a pizza. Kdepak. To jsou masa i ostatní normální jídla, dělaná v lehkém stylu a na bylinkách. Italo-ové rádi jí třeba omáčky, mají i upgrade knedlíků. Prostě všechno,“ popisuje Skoumal.

Nicméně není nad klasiku, která skutečně táhne: typickou pizzu. Skoumal byl od ní nejprve odrazován, že s ní v Řevnicích nepochodí, nic-

méně zatím si vede úspěšně. Třeba během prvomájového odpoledne jich upekli 74. A kdo jeho pizzy ochutnal, rozhodně si pochvaluje. Má bohaté zkušenosti z několika pražských pizzerií, úspěšně se také podílel na projektu žádaného řetězce Pizza Paolo, který se stal hitem: zákazník dostává osminkový plátek pizzy tzv. do ruky. Utočit pizzu je pro něj radost, podobně jako si zahrát na flétnu nebo klavír. Má hudební geny, bratrancem jeho otce je totiž známý muzikant Petr Skoumal. „Ale hrát umím jen trochu, v kuchyni si poradím rozhodně líp,“ vypráví s úsměvem.

Pizza je rychlá práce, její příprava a upečení trvá jen 10 minut, takže host je rychle obsloužen. „V Pizza Colosseum jsem jich musel zvládnout 400 denně.“

Zajímavé přitom je, že Skoumal nemá pizzu rád. „Za ta léta jsem se jí přejedl.“ Kdyby však měl nějakou doporučit, tak ví dobře jakou. „Quattro Formaggi. Čili čtyři druhy sýrů na smetaně. Je dobrá, protože na ni máme kvalitní italské sýry.“

(jaš)

NABÍDKA PRO DĚTI:

letní tenisové kempy

Dobrym zpestřením letních prázdnin pro děti můžou být tenisové kempy, které pořádá Sportclub Řevnice. „Doporučujeme je zvláště začínajícím hráčům, kteří si chtějí tento sport vyzkoušet a třeba se pro něj jednou rozhodnout,“ říká trenér Milan Zahradník. Celkem je připraveno pět třídních kempů (začátky 9., 23. a 25. července, 1. a 13. srpna) a jeden pětidenní (od 27. srpna). Proběhnou na kurtech Sportcentra Liďák, Mníšec-

ká ulice 500. Příprava dětí je zaměřena na všeobecnou pohybovou průpravu a osvojení techniky tenisových úderů. Program probíhá od 9 do 16 hodin. V ceně třídních kempů za 2.700 Kč (pro členy Sportclubu 2.300 Kč) je zahrnut mimo jiné oběd, dopolední i odpolední svačina a pitný režim. Bližší informace o kempech najdete na www.tenisrevnice.cz

(jaš)

ZROZENÍ SOCHY

fotky k textu na straně 33 - 35

DOBŘICHOVICKÉ DIVADELNÍ SLAVNOSTI 2012

pořádá DOBŘICHOVICKÁ DIVADELNÍ SPOLEČNOST a Město Dobříchovice

ČERVEN

1. 6. **NOC NA KARLŠTEJNĚ**
muzikál Poberounské divadelní společnosti,
zámecké nádvoří, 20:30; součástí představení
je koňská show kaskadérské skupiny CABALLOS
2. 6. **NOC NA KARLŠTEJNĚ**
muzikál, zámecké nádvoří, 20:30
15. 6. **LEONA SI POSPÍŠILA
A NEBOŽKA PANINA MATKA**
dvě komediální aktovky G. Feydeaua, 21:00
16. 6. **LEONA SI POSPÍŠILA
A NEBOŽKA PANINA MATKA**
dvě komediální aktovky G. Feydeaua, 21:00
24. 6. **SVATOJÁNSKÁ SLAVNOST**
- 13:30 **BOB A BOBEK**
pohádka Divadla Špilberg,
zahradu MŠ Dobříchovice
- 15:00 **CHŮDADLO**
zábavné odpoledne pro děti, zahrada MŠ
- 17:30 **MALÝ PRINC**
představení dětského souboru KUKADÝLKO
při ZŠ a DDS Dobříchovice, dobříchovický park,
v případě nepříznivé počasí sál Dr. Fursta
- 20:00 **RAPUBLICA a spol**
koncert a HAPPENINGOVÁ SHOW studentů
z DAMU, dobříchovický park
- 21:15 **OHŇOVÁ SHOW CHŮDADLO**
dobříchovický park
26. 6. **MALÝ PRINC**
představení dětského souboru KUKADÝLKO
při ZŠ a DDS Dobříchovice, 19:00, sál zámku
27. 6. **MALÝ PRINC**
představení dětského souboru KUKADÝLKO
při ZŠ a DDS Dobříchovice, 19:00, sál zámku

ČERVENEC

7. 7. **ZVONOKOSY**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
8. 7. **ZVONOKOSY**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
10. 7. **ZVONOKOSY**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
12. 7. **ZVONOKOSY**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
13. 7. **ZVONOKOSY**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
20. 7. **SVĚTÁCI - DDS**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
21. 7. **SVĚTÁCI**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
22. 7. **SVĚTÁCI**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
26. 7. **SVĚTÁCI**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
27. 7. **SVĚTÁCI**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00
28. 7. **SVĚTÁCI**
muzikál, zámecké nádvoří, 21:00

Podrobný program, informace
o vstupném a anotace k jednotlivým
představením na stránkách
www.divadlodds.cz.